

SKJOLD 1887-2012

ROKLUBBEN SKJOLDS 125 ÅRS JUBILÆUM

SKJOLD 1887-2012
ROKLUBBEN SKJOLDS 125 ÅRS JUBILÆUM

Redaktionens bemærkninger

I anledning af klubbens 125 års jubilæum blev der fremsat ønske om et jubilæumsskrift som det, der blev udgivet i anledning af klubbens 100 års jubilæum i 1987 og Rosports 100 års jubilæum i 2004. Redaktionen bestod i begyndelsen af Jørgen Elkjær, Flemming Bay og Torben Schäfer (Topper), som holdt et indledende møde for at finde ud af, hvordan sagen skulle gribes an. Birte Lindhardtsen kom snart efter ind i gruppen.

Jubilæumsskriftet, som du sidder med i hånden, er ment som en kort historisk opdatering af, hvad der er sket i Skjold i de sidste 25 år. Vi besluttede at jubilæumsskriftet ikke skulle være ”et udvidet nummer af Rosport”, men have det format I sidder med. Birte Lindhardtsen har stået for layoutet og Rosports layouter Anne-Mette Juel Sørensen for den grafiske tilrettelæggelse.

Redaktionen bad engagerede skjoldere om at skrive en artikel til jubilæumsskriftet. Som det fremgår, er der mange bidragydere, og hver har på sin facon skrevet om deres oplevelser. Det skrevne står for den enkeltes egen regning og dækker ikke nødvendigvis Skjolds officielle opfattelse.

En tak til Svend Aage Nielsen fra Fredensborg Roklub, som har stillet sine foto fra kaproninger til rådighed for jubilæumsskriftet. Alle andre billeder er taget af klubbens egne medlemmer, også tak til dem. Tak til Per Frederiksen, som har bistået med billedbehandling.

Redaktionen ønsker Jer god fornøjelse med læsningen.

Omslagsbilledet er fra seniorernes sommertogt til Silkeborg 2009.

Formandens forord

Roklubben Skjold er en af Danmarks ældste roklubber, stiftet 3. april 1887. Dette jubilæumsskrift giver læseren et udsnit af klubbens 125 års historie, med hovedvægten på de sidste 25 år.

Roklubben Skjold er først og fremmest en sportsklub. Her dyrkes roning på alle niveauer, i alle aldre og på næsten alle tider af døgnet. Der ros om kap, der ros lange og korte ture og der ros hurtigt og mindre hurtigt. Der ros i både af alle slags, outriggere, inriggere, kajak og havkajak. Uden for sæsonen, om vinteren, dyrkes anden form for idræt, bl.a. ergometerroning, svømning, gymnastik, pilates og zumba. Udviklingen i de sportslige tilbud har gennem tiden fulgt de ønsker og behov, som både medlemmer og potentielle medlemmer fra det omkringliggende samfund har givet udtryk for. Derfor har klubben også i dag interessante tilbud, der afspejler tidsånden.

Den sociale dimension har for Roklubben Skjold en helt særlig betydning. Hver roaften er krydret med det forpligtende samvær, debat og glæde ved fællesskabet. Det er vigtigt for medlemmerne, at der er menneskelig værdi ved at være en del af klubben. Der lægges derfor vægt på imødekommenhed, humor og omsorg for hinanden. Læs om, hvordan det kan ses i de initiativer og muligheder, der har været en del af klublivet siden 1887.

Som formand for Roklubben Skjold er jeg stolt af, at alt arbejde i og for klubben sker ved frivillig indsats. Det vidner om ægte interesse og uselviskhed, som også er vigtige værdier for en klub. Et godt eksempel er dette jubilæumsskrift, som ikke ville være en realitet, hvis det ikke var for den frivillige indsats.

Jeg vil gerne her takke redaktionen og alle, som har bidraget til en læseværdig samling af artikler om den roklub, som vi værner om, og som har og har haft betydning for mange mennesker gennem de sidste 125 år.

Rigtig god læselyst!

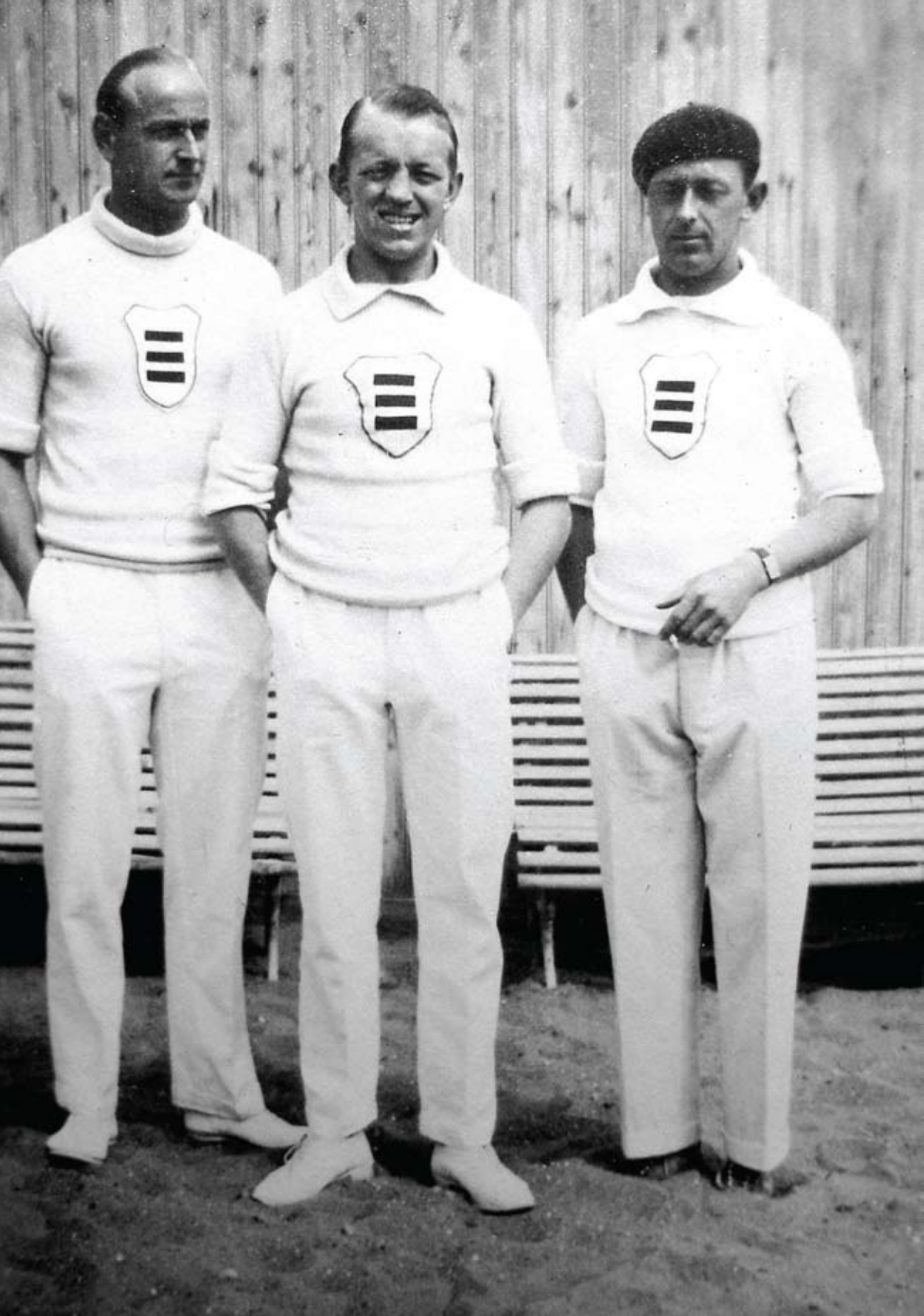
Poul Jensen

Formand

Poul Jensen.

Min varmeste tak til Krista og Viggo Petersens Fond for økonomisk støtte i anledning af Roklubben Skjolds 125 års jubilæum.

Glimt fra Skjolds historie

Jørgen Ravn Elkjær

Et jubilæum på 125 år betyder, at der er forløbet et tidsrum i omegnen af 4 generationer siden klubbens stiftelse. I flere led er stafetten givet videre til næste hold. Ved læsning af beretningerne om Skjolds historie er det slående, hvorledes Skjold stedse har oplevet skift mellem perioder med fremgang og perioder med stagnation eller tilbagegang. Vi kan alle nyde at læse om sejrene; men også under de vanskelige perioder har viljen og evnen været der. Som det er formuleret i 100-års jubilæumsskiftet om en bestemt situation: ”Noget måtte der gøres, - og som altid i Skjold, så blev der gjort noget.” Klubben har i alle generationer haft markante skikkelser og helte, hvoraf flere stadig huskes. Deres navne er nævnt i mange sammenhænge, og vil derfor ikke blive det her. Hensigten med denne oversigt er at knytte nogle få kommentarer til et par skarpe hjørner i udviklingen indtil 1987, idet de sidste 25 års historie er temaet for de øvrige artikler i denne udgivelse. Fremstillingen i dette afsnit bygger overvejende på de tidligere jubilæumsudgivelser og klubbens blad ”Rosport”.

Begyndelsen ved Kastellet

I 1887 er København en by, der for få årtier siden er ophørt med at være fæstningsby og er vokset ud af voldanlægget. Der er i tiden en interesse for mere sunde boliger, og man får råd til, og sans for at dyrke sport og motion, alene fordi det både er sjovt og sundt. Rosport i organiserede klubber er som bekendt kommet til Danmark i 1860’erne.

I 1880’erne findes mod øst stadig en smal snoet dæmning med en sti med navnet ”Langelinje”, som indgik i en idyllisk sti rundt om Kastellet. Hverken Frihavnen, Lystbådehavnen eller Langelinie kaj var anlagt. Den åbne strand ud for stien havde hidtil været forbeholdt soldater som var underkastet en tjenstlig ordre fra 1819 om at benytte sig af de glimrende badeforhold ved at »kaste vand i hovedet og på brystet og afkøle fødderne.«

Tre unge mænd fik den glimrende ide at stifte en roklub med bådehus ved den militære badeanstalt ved Langelinje. Imidlertid blev klubben snart udfordret af udviklingen. Anlæg af Frihavnen få år efter medførte en af de første kriser for Skjold, idet bådehusene på Langelinje blev fjernet. Først efter nogle år som husvild, med stærkt faldende medlemstal til følge, kunne Skjold flytte ind i et nyt bådehus under søfartsmonumentet ved den nyanlagte lystbådehavn ved Langelinje, undertiden kaldet ”grotterne”. Bygningerne findes stadig, men bruges i dag til an-

*Formænd i Skjold
fra 1987-2012:*

*Poul Stargaard
1987-1989*

*Andreas Wetche
1989-1990*

*Arne Lund
1990-1991*

*Inge Seit
1991-1992*

*Steen Lønborg
1992-1998*

*Dorte Davidsen
1998-2000*

*Andreas Wetche
2000-2005*

*Dorte V. Poulsen
2005-2009*

*Poul Jensen
2009-*

*På modstående side:
Det er lang tid siden,
man brugte skjold på
hvide klubtrøjer. Alpe-
huen hører ikke med til
uniformen.*

dre formål. Måske er det på grundlag af denne tidlige erfaring, at man ofte i Skjold har evnet at tænke langt og har arbejdet for at få foden under eget bord. Som senere beskrevet i en artikel om Skjolds Fond, stiftes allerede i begyndelsen af 1900-tallet Skjolds Byggefond; men der gik mange år, før byggeplanerne bliver udmøntet i et klubhus.

De to verdenskrige og tiden imellem

Allerede i de første år havde Skjold medlemmer fra flere sociale lag. Også kendte navne fra dansk idræthistorie findes i medlemslisterne, herunder flere olympiske medaljevindere.

Imidlertid undgik Skjold ikke de trængsler, som de to verdenskrige medførte. Under første verdenskrig faldt antallet af medlemmer. Årsagen var ikke mindst de omfattende indkaldelser af værnepligtige til sikringsstyrken som en del af den danske neutralitetspolitik. Disse indkaldelser var så omfattende i antal og tid, at det gik ud over såvel resultater ved kaproninger som mulighederne for at få varetaget opgaver som bestyrelsesarbejde. Dette gjaldt ikke alene Skjold, men også andre roklubber.

Dertil kom det organisatoriske. I 1920'erne led rosporten under interne stridigheder; således var både Skjold og Danske Studenters Roklub tæt på at melde sig ud af forbundet, D.F.f. R. I Skjold faldt medlemstallet i denne periode. På den anden side var 1920'erne også et årti, hvor der i Skjold og andre steder blev holdt store fester og mindeværdige revyer; det gælder om at more sig, mens man har muligheden.

Et af næste årtis langsigtede tiltag var anskaffelsen af en grund i Nivå (Dagelykke Strand) i 1932. Formålet var at sikre en base for langtursroning. De første par år overnattede medlemmerne her i telte, men allerede i 1934 blev Nivåhuset indviet. Også i dag er huset i Nivå i mere end en forstand et af Skjolds store aktiver.

I perioden op mod anden verdenskrig planlagde Københavns Kommune anvendelsen af området ved Svanemøllen; noget blev udlagt til lystbådehavn og andet til andre formål. Skjold sikrede sig allerede i 1938 grunden, som vi kender den i dag. Iveren efter at komme til at bygge var stor. Imidlertid blev der trykket på pauseknappen af flere årsager. For det første var et klubhus også på det tidspunkt en bekostelig sag, som det ikke var så lige en sag at finansiere. For det andet var der de vanskelige ydre vilkår; i slutningen af 1930'erne dominerede mindet om svage konjunkturer kombineret med udsigten til krig. Disse ydre vilkår lagde en dyster stemning over tiden frem til anden verdenskrig og Danmarks besættelse i 1940. Situationen umu-

liggjorde en umiddelbar realisering af byggeprojektet.

En af klubbens største tragedier forekom under besættelsen, hvor Skjolds bådhus blev sprængt af tyskernes håndlangere. Som bekendt var mange i roklubberne aktive i modstandskampen, og fx blev klubhuset i Nivå brugt til at hjælpe flygtninge til Sverige. Heldigvis blev viljen til at komme videre blot stærkere af ugeringen, og hjælpen kom fra mange sider.

Det nye klubhus

Skal man tro jubilæumsskriftet fra 1987 er den største dag i klubbens historie den 29. juni 1957, hvor det nye klubhus, ca. 20 år efter sikringen af grunden, bliver indviet. Det er det hus, som vi stadig har. Samme sted i jubilæumsskriftet er det nye klubhus meget rimeligt omtalt som en ”i mange år uopnåelig drøm”.

Det nye klubhus blev indledningen til endnu en periode med stor fremgang. På mange måder var 1960’erne en storhedstid for klubben. Det nye hus indebar muligheder for både sport, møder og fester. I de år var Skjold den klub i landet med flest medlemmer; i 1962 var der 631 aktive, 165 passive og 130 drenge, i alt 926 medlemmer.

Der blev roet meget og langt. Næsten hver weekend var der tur til Nivå, ofte kombineret med ture til Hornbæk eller Gilleleje. Naturligvis roede man også sydpå, rundt om Amager eller til Køge.

Festerne i det nye klubhus var stjernestunder med op til 1.100 deltagere og orkestre både i salen og i bådhallen. Flere af tidens absolut største navne som Otto Brandenburg, ”Red Squares” og ”Defenders” var blandt de optrædende. Skjold var bare stedet, hvor det skete; nogle kom i klubben på grund af festerne, hvoraf flere siden kom til at holde af roningen også.

Kvinderne kommer til – 1970’erne

Måske spørger nogle læsere, om der var kvinder blandt de aktive medlemmer. Svaret er nej, og den restriktion var tiden kommet til et opgør med i 1970, hvor en generalforsamling besluttede at optage kvinder som aktive medlemmer. De fik deres egne bade faciliteter indrettet af en gruppe håndværkere i klubben, som gik under navnet ”promilleklubben” (og det navn skal man ikke lægge noget særligt i, siges det).

Ikke alle nye tiltag er uomtvistelige fremskridt, og 1970’erne blev på flere måder et problematisk årti. Samfundet var under ændring, mange ønskede reformer på stort set alle områder; og man talte om ”oprør”, fx ungdoms- og studenteroprør. Heller ikke sportsklubberne gik ram forbi, og enkelte hæderkronede

idrætsforeninger som KIF gik nærmest i opløsning. I Skjold udspillede som så mange andre steder dramaer omkring valg af bestyrelse, mindst én generalforsamling blev suspenderet, og det var ikke muligt at finde kandidater til bestyrelsen eller en formand. Her trådte et af de kvindelige medlemmer til og blev klubbens første kvindelige formand.

Omvæltningerne så en overgang også ud til at true klubbladet ”Rosport” på livet, og et par enkelte numre udkom ikke i den sædvanlige høje tekniske kvalitet, men som dupliserede ark.

De mange ændringer og omskiftelser gjorde det nødvendigt at sikre midler til klubbens hovedformål: at give medlemmerne mulighed for at dyrke rosport. Risikoen var også her, at der anvendtes for mange penge til den daglige drift samt sekundære formål og uden tanke for at levne midler til fornyelse af både og anlæg. Det er en af årsagerne til, at fremsynede medlemmer i slutningen af 1970’erne foreslog etablering af en bådefond til sikring af opsparing og dermed midler til vedligeholdelse af både og udskiftninger i bådeparken.

Andre store begivenheder

Med dette skrift skal vi også mindes Skjolds som en gammel og hæderkronet klub. Hvem har ikke beundret klubbens tavle med plaketter og skabet med pokaler. Det er det synlige vidnesbyrd om, at Skjold i flere perioder har høstet stribevis af sejre i kaproning. Det er der ret naturligt skrevet en del om ved andre lejligheder; hvem husker ikke beskrivelserne fra de store sejre i slutningen af 1940’erne. I jubilæumsskriftet fra 1962 findes bagerst en omfattende oversigt over Skjolds kaproningssejre i de første 75 år. Redegørelsen er ført op til 1987 i 100 års jubilæumsskriftet, og ajourført i dette skrift.

I 1980’erne bliver motionsroning en dominerende aktivitet i Skjold. Hertil kommer langture i både nære og mere fjerne vande og kajakroning. Mod årtiets slutning forekommer en stor begivenhed i form af 100 års jubilæet. Alle kræfter blev sat ind for at markere dagen, og resultaterne udeblev ikke. Ønskerne om en uforglemmelig dag og en storslået fest blev mere end indfriet. Som ved flere andre lejligheder var der også denne dag besøg af et eller flere medlemmer fra samfundets elite. På den måde, i ydre fremtoning, skal en 100 årsdag rettelig overgå en 125 årsdag. På den anden side kan en 125 års dag på mange måder blive et led i en fortsat og fornyet fremgang for Skjold.

Skjolds æresmedlemmer

Holger Sebbelev
Æresmedlem i 1936

Viggo Jørgensen
Æresmedlem i 1937

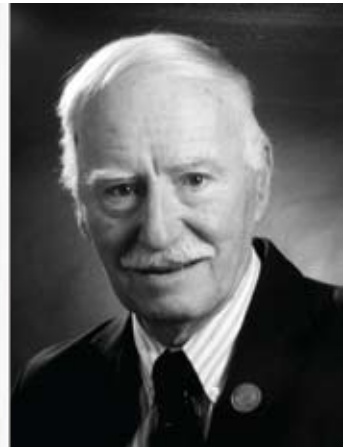
H.A. Thomsen
Æresmedlem i 1957

Jarl Emcken
Medlem fra 1936 – 2000
Æresmedlem i 1997

Henning Hansen
Medlem fra 1938 – 2005
Æresmedlem i 2002

Mogens Andersen
Medlem fra 1959
Æresmedlem i 2009

Roklubben Skjolds Fond

1990 - 2012

Andreas Wetche

Roklubben Skjolds Fond blev oprettet ved beslutninger på to generalforsamlinger hhv. d. 20. februar og 6. marts 1990 som en sammenlægning af de to mindre fonde i klubben, byggefonden og bådefonden.

Skjolds Byggefond blev oprettet tilbage i begyndelsen af 1900 – tallet, mere præcist mens Chr. Halby var formand i årene 1902 – 06.

Klubben var i 1895 sammen med andre roklubber flyttet ind i bådehuset i Lystbådehavnen på Langelinie, hvilket var en klar forbedring af klubbens situation, men som følge af de ret trange forhold og de ret små muligheder for klubbens udvikling i medlemstal og bådepark, opstod der snart et ønske blandt medlemmerne om på et tidspunkt at få sit eget klubhus.

Byggefonden var herefter i en lang årrække aktiv omkring forbedring af klubbens lokaler i Lystbådehavnen og det fortsatte arbejde med erhvervelse af egne lokaler, hvilket resulterede i dels opførelse af huset i Nivå i 1934, og dels opførelsen af det nye klubhus i Strandvænget i 1957.

Skjolds Bådefond blev oprettet på generalforsamlingen i 1979 med det formål, at søge opsamlet midler i klubben og søge støtte fra eksterne fonde m.m. til vedligeholdelse af klubbens bådepark og nyanskaffelser heraf.

Skjolds Bådefond blev i 1982/83 registreret i fondsregistret, mens dette ikke var sket for byggefondens vedkommende.

I sidste halvdel af 1980'erne blev der foretaget nogle ændringer/opstramninger i fondslovgivningen, således at mindre fonde med en grundkapital på under 200.000,00 kr. efter en frist ville blive slettet af registret, og for at kunne opretholde en adskillelse imellem klubbens midler og de af de to fondsbestyrelse bestyrede midler, blev der i løbet af 1989 truffet beslutning i bestyrelserne for klubben og de to fonde om en sammenlægning af de to mindre fonde til en ny fond, som herefter ville have tilstrækkelig kapital til registrering i fondsregistret.

Efter stiftelsen i foråret 1990 blev Skjolds Fond herefter i løbet af 1990 anmeldt til registret med dokumentation for grundkapitalens tilstedeværelse gennem indskud af et beløb på godt 233.000,00 kr. på konto i Danske Bank, attesterede protokollater fra generalforsamlingerne og underskrevne vedtægter, hvor registret efter nogle mindre korrektioner af/tilføjelser til vedtægterne meddelte godkendelse til oprettelsen d. 19. december 1991.

Første møde i den nyvalgte fondsbestyrelse blev afholdt d. 8. august 1990, og fondens formål var og er støtte til klubben gennem tilvejebringelse af bidrag til reparation og vedligeholdelse af klubhus og fritidshus, samt vedligeholdelse af bådemateriel og nyanskaffelser heraf, og fremgangsmåden har stedse været den, at alle ansøgninger fremsendes af klubbens bestyrelse med dennes vurdering og anbefaling.

Roklubben Skjolds Fond har igennem årene deltaget i mange opgaver omkring klubbens huse, inventar og bådemateriel, og der kan i korte træk anføres følgende:

- 1992** Damernes omklædningsrum, skabe m.m., nyt inventar til huset i Nivå
- 1993** Reparation af inrigger og kajak samt forbedring af opbevaringsmulighederne for bådemateriellet
- 1994** Salg af to både og anskaffelse af ny inrigger, Toer med styrmand eller Firer med styrmand
- 1997** Omfattende udvendig istandsættelse af klubhus, køb af kajak
- 1998** Indvendig istandsættelse af klubhus, nyt nøglesystem
- 1999** Gave fra Tonys far til anskaffelse af ny Toer med styrmand, nye bådevogne
- 2001** Indvendig istandsættelse af klubhus
- 2002** Motionsrum renoveret, nye porte, klublokale istandsat, bar nedtaget, køleskab til selvbetjening, nye stole klublokale
- 2003** Anskaffelser af kajaker og pagajer
- 2004** Nye romaskiner
- 2007** Anskaffelse af båd fra Baumgartent i Tyskland
- 2008** Tagarbejde
- 2010** Overvejelser omkring fondens forhold efter seneste ændringer i fondslovgivningen, drøftelser med klubben omkring planerne for jubilæet i 2012 + bådeindkøb til jubilæet
- 2011** Fortsatte drøftelser med klubben om fondens vedtægter, støtte med lån til anskaffelser af havkajakker

Skjolderlauget - en støtteforening

Bent Hall

Skjolderlauget blev stiftet d. 31. marts 1948 af en gruppe skjoldere, dengang klubben havde til huse på Langelinie. Formålet var, ”at samle ældre medlemmer af Roklubben Skjold til vedligeholdelse af kammeratskabet, og til støtte for Skjold økonomisk og på anden måde”.

Medlem af Lauget

Før i tiden skulle man være medlem af Skjold i mindst 5 år, og være fyldt 30, for at blive optaget i Skjolderlauget. Laugsrådet skulle godkende ansøgningen.

Formålet med Lauget er stadig det samme, men tiden er løbet fra disse regler, så de er lempet i tidens løb. Kontingentet var dengang, ligesom i dag, 50 kroner om året, et beløb som i datidens penge var et pænt beløb.

Onsdag aften var i mange år ”Lauget’s” aften. Der blev roet, når det kunne lade sig gøre, eller der blev spillet L’hombre efter middagen. Antallet af fordums kæmper svandt ind, og ophørte helt til sidst. ”Laugets” onsdagsaftner døde også. En anden tradition – morgenroningen tirsdag morgen, blev i en lang periode videreført af en flok raske pensionister, og sluttede først for nylig.

Laugets traditionelle arrangementer med en sammenkomst, når standeren var strøget, et julearrangement og generalforsamling om foråret, fortsatte dog.

Og så var der Lysenes Fest, som blev afholdt hvert år i begyndelsen af december. Det var årets store laugsarrangement, hvor der kun var levende lys i hele klubben. Koner og kæresten var med, og man var festklædt, mange af damerne i lange kjoler. Der var tradition for, at man i aftenens løb dansede Lancier. Lysenes fest måtte desværre opgives for små 20 år siden på grund af manglende deltagelse.

Som sagt, medlemstallet og deltagelsen i ”Laugets” arrangementerne var i en periode stærkt faldende. Seniorroningen blev etableret i 2001, hvor der kom en gruppe nye ”ældre”

medlemmer, som kunne tænkes at være interesseret i at være med. Mange har taget imod opfordringen, så der i de senere år er kommet ”nyt liv” i arrangementerne. Blandt de nye tiltag kan nævnes Mortens Aften, hvor der bliver budt på andesteg og kaffe med æblekage. Lysenes Fest blev med succes genoptaget i 2010.

En hjælpende hånd

Lauget’s medlemmer har altid været trofaste hjælpere, når noget praktisk skulle gøres i klubben. Mange var håndværkere, der altid var villige til at give en hjælpende hånd. På den måde sparede klubben mange penge.

Lauget’s medlemsskare har ændret sig. Der er ikke så mange håndværkere ”at tage af”. Sådan var det indtil seniorerne dukkede op i Skjold. Her var de håndværkere som vi manglede, og som også gerne ville deltage i de nødvendige reparationer og vedligeholdelser.

I de seneste 25 år har Lauget, i den udstrækning der var penge i laugskassen, hjulpet klubben økonomisk. Her kan bl.a. nævnes et nyt klaver, ny plæneklipper, tilskud til jubilæumsskriftet ved Rosports 100 års jubilæum og ny indgangsdør i klubhuset. Laugsstyrelsen har ligeledes besluttet, at Lauget i anledning af Skjolds 125 års jubilæum, donerer 20.000 kr. til finansiering af det nye solfangeranlæg på Nivåhuset.

Ud over kontingentet har en del medlemmer givet frivillige bidrag til Laugets Jubilæumsfond.

Klubhuset i Svanemøllen

Mogens Andersen

For nyere medlemmer kan jeg orientere om, at grundstenene til huset blev lagt i 1957. Se på døren ind til teknikrummet, hvor der er opsat en ”mindeplade”.

Skjold flyttede fra lystbådehavnen for foden af Langelinmolen til Svanemøllehavnen.

Kun 25 år !!

Huset blev bygget som et billigprojekt, da det var planen, at det kun skulle ligge der i 25 år. Vi bor på en lejet grund, så der var en tidshorisont da byggeriet begyndte, men klubhuset ligger stadig i Svanemøllen, selvom der gennem årene har været trusler om udflytning. Vores ejere Københavns Havn foretog i 2003 en større renovering af bolværket. Det er nu beklædt med sort hårdt træ, der skal kunne holde i evigheder.

Køkkenet

Gennem årene har vi haft skiftende restauratører, men det sluttede i 2002. Medlemsgrundlaget var ikke til det mere. Det betød, at den bar, der stod foran køkkenet, blev taget ned, og det har givet bedre plads i klublokalet.

*På modstående side:
Som et vartegn hænger
én af Skjolds gamle
single-scullere under
loftet inden for hoved-
døren.*

*Klubhuset i Skjold blev
opført som et billigpro-
jekt i 1957.
Det skulle kun ligge der
i 25 år, men vi bor her
stadig.*

To Maconårer fungerer som håndtag på hoveddøren til klubhuset.

Huset renoveres

I 1997 blev der foretaget en renovering af huset. Asbestpladerne på vest- og sydfacaden blev taget ned, der blev isoleret, og til sidst kom der nye metalplader op som facadebeklædning. I samme omgang kom der nye porte i bådehallen. Der mangler nu bare at få den gamle asbestfacade udskiftet med metalplader, og i samme omgang få isoleret de steder der mangler.

For fire år siden blev der lagt nyt tag, og i forbindelse med dette renoveringsprojekt blev der sat nye ovenlysvinduer i festsalen.

Motionsrummet

”Kondirummet” er blevet sat i stand, og det betyder jo rigtig meget for den daglige trivsel. Når der er rigtig tryk på, kniber det med plads og maskiner. For at råde bod på det, er der ved Jørgen Eriksens hjælp, etableret ergometerrum oven på robassinet. Nu kan der rigtig ros i det gamle robassin. Man kan ro i vand som vi plejer, og på første sal står der 7 ergometre til fri afbenyttelse. Der er nu blevet mere plads i kondirummet.

Husudvidelser

For nogle år siden blev det besluttet at bygge et ”kajakskur” op ad Gefions husmur. Kajakkerne var indtil da placeret i den ene ende af det nuværende kondirum. Der kunne de lige være. Med den øgede tilgang af kajakroere havde klubben et kapacitetsproblem, der blev løst på denne måde. Kajakkerne fik bedre

plads, og klubben fik et lagerrum i den anden ende af bygningen. Keld Lybke var manden og indpiskeren bag projektet. Sammen med fagfolk fra seniorgruppen fik de bygget ”skuret”, til stor glæde for især kajakfolket.

På Bagsværd Rostadion lå vores Otter, og Skjold betalte leje for, at den kunne ligge der om sommeren. Idéen opstod, at vi kunne bygge et halvtag på grunden i Svanemøllen og placere Otteren der, så sparede vi huslejen på Bagsværd. Pengene til huslejen blev vekslet til materialer og byggeriet gik i gang med Jørgen Eriksen som bygmester og arkitekt, og igen med seniorerne som dygtige og flittige arbejdsbier.

Velkommen i Skjold

Når man skal ind i klubhuset gennem den officielle hovedindgang, så er det kun helt nye medlemmer, der ikke ved, at det er et nyt indgangsparti, de træder ind i. Skjolderlauget donerede penge til en fornyelse af dørpartiet, så det kom til at være mere i tidens ånd. Derefter blev der lagt nyt linoleum på trappen og i selve indgangen. Hele indgangen og hallen på første sal blev malet, og der blev opsat ny belysning. En af klubbens gamle scullere blev hængt op i loftet, så man blev mindet om, at det var en roklub, man var trådt ind i. Igen var det Keld Lybke, der stod for projektet – godt arbejde!

Jørgen Eriksen har haft gang i endnu et projekt. Det er så pænt og diskret – det springer ikke i øjnene, og det er måske ikke alle, der har lagt mærke til det. I august er der kommet en afskærmning op over indgangspartiet, som beskytter døren og folk, der lige skal have ”brikken” frem. Flot arbejde Jørgen!

I 2010 fik klubben ny ponton. Samtidig blev der støbt nyt dæk i slæbestedet.

Ny ponton

Over en periode på tre vintre 2008 - 2010 blev klubbens pontoner i havnen udskiftet. Havnevæsenet havde brug for et sted, hvor de kunne komme ned til vandet med materialer til udvidelse af kapaciteten for lystsejlerne. Meget af klubbens udeareal blev i denne periode brugt til maskiner og lagerplads. Kompensationen var den nye og større ponton. Ikke nok med at vi fik ny ponton, et ønske om en lavere ponton, som vi havde haft længe, blev på denne måde opfyldt. Klubbens outriggerbåde kan nu ligge på vandet uden at riggene rammer pontonen.

Havkajakker får eget hus

Ved generalforsamlingen i 2011 fik bestyrelsen mandat til at gå i gang med projekt havkajak. Det har betydet, at der er landet en container på vores domicil til havkajakkerne. Køen er den ikke lige nu, men den bliver fikset op - held og lykke med det projekt.

Når man kommer fra søsiden, er standeren ved anløbsbroen et sikkert pejlemærke.

Skjolds restaurant

Bent Hall

Da Skjold havde et noget større antal medlemmer, og samværet og klublivet udfoldedes mere intenst end i dag, blev Skjolds restaurant, frem til omkring årtusindskiftet, drevet af en ekstern bestyrer, der anvendte køkkenet til egen ”mad ud af huset” virksomhed, samt betjente Skjolds medlemmer på roaftener og til skjoldarrangementer. Til roaftenerne hørte tidligere også onsdag aften, som var skjolderlaugets aften. Her mødtes en festlig gruppe ældre medlemmer, hvoraf de fleste ikke eksisterer mere, til en kammeratlig aften med roning, spisning, kortspil og hyggeligt samvær.

Vi var mange, der var af den opfattelse, at restaurationsdriften var en medvirkende årsag til det levende klubliv, og det gode kammeratlige samvær der var i Skjold tidligere.

En omtumlet tilværelse

Restauranten har gennem årene haft en til tider omtumle tilværelse. Ældre medlemmer vil kunne fortælle om en række mere eller mindre heldige bestyrere, nogle af dem også mere eller mindre kendte fra den københavnske restaurationsverden, som satte deres præg på klubaftenerne.

Sådan skulle det gøres

Den seneste vellykkede restauratør vi havde gennem flere år, og som var populær blandt medlemmerne, var *Helge Sonne*. Han forstod at lave mad som skjolderne kunne lide til en rimelig pris, og han trivedes sammen med medlemmerne. Det var en god ting, at man på roaftenen kunne tage direkte fra arbejde til klubben og spise et godt måltid mad før roturen. Og når vi kom tilbage, stod Helge i baren, og han kunne også klare en håndmad eller lignende til de sultne. Det kunne godt blive sent, før man tog hjem.

Vi er stadig nogle, der kan huske, når han lavede søndagsfrokost til 10 kroner. Så kom skjolderne, mange med kone og kæreste, og der var masser af dejlig mad, og så blev der jo købt noget øl og snaps, så alle var tilfredse og humøret højt.

Eller når han – og konen Edith – tog med bumlerne til Gudenåens Blå Bånd, hvor Skjold som regel havde et par både med. Vi hyrede en lille bus, og tog af sted med alt vores campinggrej, og Helge havde provianten med. Så var der stemning

på campingpladsen lørdag aften, når Helge tændte grillen, og stegte én stor oksehøjreb med tilbehør og også havde rigeligt rødvin med. Efter det måltid var vi klar til at gå til fest i Silkeborg Roklub om aftenen.

Restauratørens endelige farvel

Derefter fulgte nogle år med skiftende restauratører, der var mest interesseret i deres egne aktiviteter, og ikke så meget i skjolderne, men retfærdigvis skal det også siges, at medlems-tallet og det sociale klubliv desværre også var for nedadgående. Og medlemmerne ønskede i stigende omfang selv at få adgang til køkkenet.

Og sådan blev det, vi opgav at have bestyrer i køkkenet, og investerede i steder for i en drikkevareautomat.

Baren forsvinder

På det tidspunkt kunne man kun komme til køkkenet ad døren i hall'en. I hjørnet i klublokalet med dør til køkkenet, stod baren med tilhørende svaleskabe under til drikkevarerne,

*Der er ikke længere nogen restauratør i klubhuset.
Men hver tirsdag året rundt samles mellem 35 og 40 seniorer omkring et veltilrettelagt frokostbord. På skift tilbereder seniorerne frokosten til hinanden.
Humøret er højt og tilslutningen er stor.*

og barstole udenfor. Men den nye generation skjoldere var ikke særlig interesserede i baren, så vi tog den (for nogle af os gamle medlemmer), tunge beslutning, at nedlægge den bar, der fra tidernes morgen havde været et samlingssted i klublokalet, hvor skjolderne kunne hygge sig med en kølig vand eller pilsner, – barroerne som nogle kaldte os.

Ølautomaten !

Indtægterne fra restaurationsdriften, tidligere bl.a. bestyrerens husleje, i dag overskuddet fra driften af drikkeautomaten, går direkte til Skjold, hvor den indtægt hjælper med til driften af klubben. Desværre synes mange medlemmer i dag, at de hellere vil slæbe deres drikkevarer med hjemmefra end støtte klubben ved at bruge automaten, men sådan er det, - nye tider, nye skikke.

Huset i Nivå

Mogens Andersen

Forhåbentlig kender alle medlemmer Skjolds perle beliggende nord for Nivå Havn.

Af hensyn til nye medlemmer, kan jeg lige nævne nogle gamle fakta. Grunden blev købt i 1932 og kort tid efter, blev der bygget en bungalow på grunden. I 1959 blev der opført en tilbygning, hvor soverummene er beliggende. Senere er der blevet moderniseret flere gange. Køkkenet blev senest istandsat i 1985. Året efter blev køjerummene bygget om til det nuværende. Om der er bedre, kan diskuteres.

I 1986 blev badefaciliteterne ændret, så de i dag fremstår rigtig rare. Inden for en kort årrække er der sket følgende: Der er kommet nyt vinduesparti ud mod vandet. Det gamle depotrum er flyttet. Noget af mellemvæggen er fjernet, og der er kommet flot træbeklædning. Så jeg synes, opholdsarealet nu fremstår som en rar og hyggelig enhed. For bedre at kunne nyde udsigten over det skønne Øresund, er der også kommet en terrasse. Alt sammen ting der er med til at give herlighedsværdi. Alt er udført af skjoldere til en timeløn på 0 kroner. Tak til jer der har været med, og især Keld, der har været primus motor. Det sidste, der er kommet til, er solfanger på taget. Den skal bidrage til at få en billigere elregning.

Jeg har det fromme ønske, at en masse skjoldere må nyde huset og de pragtfulde omgivelser. Derudover håber jeg, at andre skjoldere må få lige så megen glæde ud af Nivå, som jeg har haft siden 1959.

*På modstående side:
Nivåhuset. Roklubben
Skjolds perle.
Huset blev indviet i maj
1934. H.A.Thomsen
var primus motor i
projektet. Han tegnede
selv huset og stod for
opførelsen. Mange med-
lemmer har siden lagt
kræfter i vedligeholdelse
og ombygninger.*

*"Frigg" søsættes ved
stranden ud for Ni-
våhuset - før hjemturen
mod Svanemøllen.
Sommeren 2010.*

Klubbens både - og tanker om fremtiden

Keld Lybke, materielforvalter

Skjold har i jubilæumsåret 2012 følgende både til rådighed i Øresund. Elleve 2-årers inriggere, syv 4-årers inriggere, én gig 2'er og én gig 4'er. Fem af 2'erne og fire af 4'erne samt gig 2'eren havde klubben også ved 100 års jubilæet i 1987.

Vi har således fået 10 både siden 100 års jubilæet. Det er seks 2'ere og tre 4'ere samt én gig 4'er. Seks af de 10 både er anskaffet indenfor de sidste 5 år. Den ældste båd i klubben er 2'eren Nivå anskaffet i 1963.

Gennemsnitsalderen for de 20 både er 24,8 år.

Træ eller glasfiber ?

De sidste 10 år har der i rokredse, og også i Skjold, været en til tider heftig debat om træbåde kontra glasfiberbåde. Nøjagtig den samme debat fandt sted i sejlerkredse for 40 år siden. I dag ser man (næsten) ingen sejl både uden de er bygget i glasfiber. Hvem kunne i dag finde på at købe en outrigger i træ? Den samme vej går det med inriggerbåde. Det er mit bud, at mange år før vores næste jubilæum vil der ikke blive bygget træbåde mere. Glasfiberbåden, eller nu også kulfiberbåden, er efter min mening en smuk og praktisk sportsrekvisit, som de fleste amatører kan vedligeholde og reparere uden de store omkostninger. Den gammeldags træbåd er et meget smukt stykke håndværk, men kun meget få magter, eller har råd til, at reparere og vedligeholde den rigtigt. I øvrigt bygges de gamle smukke træbåde ikke mere. I dag er en træbåd bygget af sammenlimede krydsfinerstrimler, uden rigtige spanter og svøb.

Klubbens både

De absolut mest brugte både i klubben i 2010, er den lette og hurtige 7 bords træbåd Hveen med 1387 km. Derefter kommer glasfiberbådene Frigg med 1350 km, Lisa med 1215 km og Særinner med 908 km. Først herefter, med meget færre km, kommer alle de gamle træbåde.

Skjold har ved 125 års jubilæet fire glasfiber inriggere, to kulfiber inriggere og én glasfiber gig.

Vi har inden for de sidste år renoveret og tætnet de gamle træbåde, så de kan klare nogle år mere. Vi har udskiftet en del udstyr i bådene til mere tidssvarende. Alle bådene har fået udskiftet de gamle bronzeåregange og træårer med nye plastiksvirvler og fiberårer. Alle bådene har fået skiftet de gamle stive læderremme

Både anskaffet fra 1987-2012

Inrigger 2'ere

Langelinie	1987
Skjold	1991
Hveen	1994
Toni Max	2004
Lisa	2007
ny båd	2012
ny båd	2012

Inrigger 4'ere

Christian	1987
Frigg	1995
Senior	2007
Særinner	2008

Gig 4'er

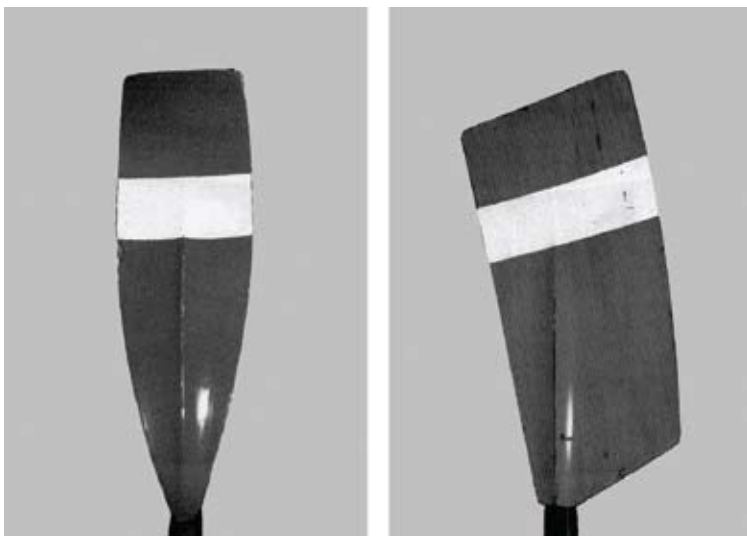
Svanemøllen	2007
-------------	------

På modstående side:

Den nyindkøbte 2'er blev døbt "Lisa".

Opkaldt efter Lisa Rasmussen. Den inspiceres og gøres klar til den første rotur i 2007.

Der er mulighed for at ro med både smalle og brede åre. Den smalle Maconåre (til venstre) eller den brede Big Blade åre (til højre).

på spændholterne ud med bløde og let lukkende velcro bånd. Og alle gamle rullesæder og stålkøreskinner er udskiftet med fiber og aluminiumsudstyr.

Vedligeholdelse af bådene kræver mange hænder, så der er brug for at alle deltager.

Årerne

Der har også de sidste år været stor debat om træårer kontra fiberårer. Ligeledes om Maconårer kontra Big Bladeårer. Her har vi, i forbindelse med en større udskiftning af årer for få år

Nogle skader er alvorlige og kræver mere komplicerede reparationer.

siden, valgt at der skal være noget for alle. Vi har derfor i dag én 2'er med træårer, og én 4'er med træårer. Vi har tre 2'ere med Maconårer og tre 4'ere med Maconårer. Resten har Big Blade i forskellige størrelser og længder.

Bådvogne

Over halvdelen af de gamle bådvogne med 3 hjul er indenfor de sidste 5 år udskiftet med nye vogne med 4 hjul. De ikke udskiftede vogne er efterset og har ligeledes fået 4 hjul, så de ikke kan vælte.

Alle vognene har nu to drejelige hjul for og to faste lidt større hjul agter. De er nu nemmere at styre for én person.

Vedligeholdelse

Vinteren er tiden, hvor alle både efterses, vedligeholdes og reparerer. Vi har de sidste år fået en god klubaktivitet ud af, at bådene skal vedligeholdes. Slibe- og lakarbejdet foregår over fem arbejdsdage. Det begynder med "store vaskedag". Her møder sædvanligvis ca. 30 medlemmer. Alle både sættes ud på pladsen, hvor de efterses, vaskes godt med grundrens, spules og aftørres. Herefter lægges de på plads i bådehallen efter et mønster, så de både, der skal laves mest ved, er nemmest at komme til. Hen over vinteren er der så fire arbejdsdage, hvor der slibes og lakeres. To til tre både hver gang. Vi begynder kl. 9 med morgenmad. Klokken 12 er der drikkepause i dameomklædningen (der er mest varmt) og vi slutter ca. kl. 14 med frokost. Det plejer at være hyggelige dage med unge og ældre, kajakfolk og roere i en fælles arbejdsindsats.

Aktive medlemmer på pladsen ved klubhuset. Bådene bliver efterset, vasket og tørret, inden de lægges på plads i bådehallen for vinteren.

Ud over søndagene er der, hver torsdag vinteren igennem, et seniorhold på 3 – 5 mand der begynder med lidt ergometerro-ning, og derefter arbejder 2 – 3 timer med de mere komplicerede reparationer og udskiftninger på bådene, og slutter med et stykke mad og lidt kaffe.

Bådenes vægt

De senere år har der været meget snak om tunge og lette både. Vi har alle hørt eller udtalt: ”Nej den båd vil jeg ikke ro i, for den er aaalt for tung”! ”Eller, nej den båd duer ikke, den er aaaalt for let og levende”! Det har jeg, som materielforvalter, hørt på mange gange, så nu måtte det afklares, om der var hold i påstan-dene. Jeg har hele tiden haft en fornemmelse af, at det ikke var bådenes vægt i kg, der taltes om, men mere om den var ”tung” eller ”let” at ro i.

Om den er tung at ro, beror efter min mening mere på årernes gearing end på bådens vægt i kg. Det kan ikke betyde meget, om én 4'er vejer 10 – 20 kg fra eller til, når der sætter sig en besæt-ning i båden der til sammen vejer 300 - 400 kg.

Hvad vil det sige, at en båd er tungt eller let gearet ?

Når båden er gearet tungt, dvs årens anlæg mod svirvlen sidder langt inde mod håndtaget, virker båden tung (vægtstangsprincippet), men har man kræfter nok til at trække den, kan båden opnå større fart. Det er ligesom at sætte cyklen i højt gear.

Når båden er gearet let, dvs. årens anlæg mod svirvlen sidder langt ude mod årebladet, virker båden let, men man kan ikke trække båden op i så stor fart. Det svarer til at sætte cyklen i lavt gear.

Nu vil alle jo helst ro i en let, men hurtig og stabil båd. Dette ønske er efter naturens love meget vanskeligt at opfylde. Når vi derfor skal indstille årens vinkel, højde og gearing, må vi søge et kompromis mellem den meget tunge og den meget lette gearing. Det ville ikke være så svært, hvis vi kunne forlange, at alle roere var lige høje, vejede det samme, havde lige lange arme og ben og var i besiddelse af lige mange kræfter. Men sådan er det jo ikke i den virkelige verden. Vi søger derfor at finde en gylden middelvej og ikke indstille alle både ens, så kan alle forhåbentlig finde en båd de kan lide.

Hvad skal man så se efter? Jo, den dygtige besætning der forstår at sætte åren i vandet præcis samtidigt, sætte den lige dybt og trække lige hårdt, vil få stor glæde af at ro i en vægtmæssig let båd, der er tungt gearet. Den lidt mindre dygtige besætning,

I november 2010 blev alle bådene omhyggeligt vejede. Målet var at få afklaret, om bådernes vægt og valg af årer var afgørende for bådernes popularitet.

eller dem der synes at en god snak undervejs er vigtigere end takten og åredybden, bør se efter en vægtmæssig tung båd med let gearing.

Vægt, åretyper og gearing

Da vi på arbejdsdagen i november 2010 gjorde bådene vinterklar, blev de alle vejet. Vi har efterfølgende sammenholdt, hvilke både der har roet mest, med hvad de vejer, og hvilke årer båden har. På den måde kan man se, om der er nogen sammenhæng mellem vægt, åretyper og roede km.

Her er åretyper, byggeår, vægt og roede km i 2010 sat i et oversigtsskema.

4 årers inriggere

Skal vi se på 4'erne er der ingen sammenhæng mellem vægt og popularitet. Ser vi bort fra Senior, der er anderledes bygget, er de mest populære både af glasfiber. Flest km har Frigg, der også er den letteste. Nummer to er Særimner, der er den tungeste. Så har vi Sletten, som den næstletteste. Den har kun roet 8 km i sommer. Sletten er efter min mening den bedste af træbådene. Den er let og 5 cm smallere end de andre 4'ere. Det er den båd med størst potentiale.

Så har vi de tre gamle træbåde, hvor Odin, som har gamle træårer, ikke har roet ret langt. Med de to sidste er det en tilfældighed, hvilken der har roet længst.

4 årers inriggere					
Navn	Bemærkninger	Årer	Byggeår	Vægt	Km.
Frigg	Glasfiber	Fiber Big Blade	1995	126	1350
Sletten	På øverste hyld i 2010	Fiber Big Blade	1970	140	8
Dragør		Fiber Macon	1981	145	399
Senior	Kravelbygget (tysk båd)	Fiber Big Blade	2007	149	372
Odin		Træ Macon	1965	159	155
Særimner	Rekonstr. glasfiberbåd	Fiber Macon	2008	162	908
Christian		Fiber Big Blade	1987	162	500

2 årsers inriggere

Så er der 2'erne, her er det også tydeligt at træårer ikke er populære. Nivå med træårer har kun roet 29 km. Skjold er helt udenfor normal bedømmelse, da den næsten har været fast "ejendom" for "Karleboroerne".

Mest populær af de øvrige både, er den meget lette 7 bordsbåd Hveen, tæt fulgt af den lette glasfiberbåd Lisa. Også blandt 2'erne er det svært at se på vægten, hvad der er mest populært. Langelinie som også er en let 7 bordsbåd har ikke roet ret langt.

Dette skulle give alle lidt mere viden om, hvad man skal se efter, når man vælger båd. *Men husk at en god rooplevelse afhænger mest af roernes dygtighed og koncentration. Dernæst af årernes indstilling og gearing, og sidst af, hvad bådene vejer i kg.*

Det var lidt status på de sidste 25 år og nogle tanker om fremtiden. Det bliver spændende at se, hvad klubben har af materiel til 150 års jubilæet.

2 årsers inriggere					
Navn	Bemærkninger	Årer	Byggeår	Vægt	Km.
Hveen	7 bords	Fiber Big Blade	1994	91	1387
Langelinie	7 bords	Fiber Big Blade	1987	100	143
Lisa	Glasfiber	Fiber Big Blade	2007	100	1215
København		Fiber Big Blade	1973	102	774
Toni Max		Fiber Macon	2000	104	383
Dan		Fiber Macon	1982	107	250
Skjold	Brugt til Karleboløb mv.	Fiber Big Blade	1991	109	1701
Erik Glud		Fiber Big Blade	1970	111	325
Nivå		Træ Macon	1963	115	29

Særimner

– båden der ”genopstod” fra vrag

Keld Lybke

I ro-sæssonen 2007 havde Skjold 5 stk. 4-årers inriggere, men seniorgruppen var efterhånden blevet så stor at vi ofte måtte låne både i Gefion eller Kvik, når vi tirsdag formiddag skulle på vandet alle sammen. Noget måtte der gøres! Og det skulle være inden 2008 sæssonen. Men hvad?

Jeg undersøgte mulighederne og måtte konstatere at anskaffelse af en ny træbåd ikke var muligt. For det første var der flere års leveringstid for at få bygget en sådan, og for det andet var det slet ikke muligt at skaffe de 175.000 kr. en ny træbåd ville koste.

Så tænkte jeg - glasfiberbåd. Både Skjold og andre klubber havde i forvejen glasfiber firere, så der måtte findes en byggeform et sted. Da vi ikke kunne skaffe penge til at købe en ny glasfiberbåd, var det måske muligt at låne eller leje formen, så vi selv kunne bygge en ny båd.

Det viste sig så, at alle de glasfiber 4'ere vi så i klubberne er bygget i den samme form, og at formen desværre var slidt op og destrueret. Jeg prøvede så at skabe interesse for at lave en ny form, så der forsat kunne bygges glasfiber 4'ere, enten på værft eller som selvbyggere i klubberne. Men det var ikke muligt at skabe interesse nok for sådan et projekt.

Nu var gode råd dyre, noget skulle der findes på!!!

Rundt omkring i klubberne findes der nogle meget slidte og dårligt vedligeholdte glasfiberbåde. Da jeg tidligere har arbejdet en del med glasfiber, både ved reparation og nybygning af sejljoller og kanoer, var tanken at vi måske kunne købe en nedslidt 4'er billigt, og så sætte den i stand. Jeg satte derfor en annonce på DFfR's hjemmeside med teksten:

”Nedslidt glasfiber Firer købes, vedligeholdelsesstand underordnet bare det kan ses på prisen”.

Reaktionen

Der gik en rum tid, og der var ingen respons på annoncen. Så en dag ringede en mand og sagde at han havde set min annonce på DFfR's s hjemmeside, og han havde da sådan en båd, og den var billig. Jeg blev helt høj, skulle det lykkes? Han må have kunnet mærke min begejstring gennem telefonen, for han dæmpede mig straks ned ved at sige at det mest var en spøg, for han havde faktisk ikke een båd, men 2 halve både, hvor de 2 meter på midten manglede!!!

Særimner er i den nordiske mytologi en galt (orne), der bor i Valhalla. Grisen er fortryllet og kokken Andrimner tilbereder hver aften store bøffer af den til hele einherjehæren (de faldne krigere). Men næste dag er den på mystisk vis igen hel og frisk.

På modstående side: Projektet blev døbt ”Kaos”. Båden var blevet sejlet midt over af en motorbåd. Tilbage var den forreste og den agterste del. Der manglede to meter på midten.

Der blev støbt en form af "Frigg", svarende til det stykke der manglede på Kaos.

Han fortalte at han var fra naboklubben DSR, og at det var den båd vi måske havde læst om, der blev sejlet midt over af en motorbåd for nogle år siden. Han mente dog ikke den kunne bruges til noget. De havde faktisk selv haft tanken at reparere den, men havde opgivet projektet.

Jeg fastholdt interessen, og da han nu var fra naboklubben, blev vi enige om at mødes, så jeg kunne se stumperne.

Der lå den så, en stævn og en hæk og en masse splintret udstyr. Alt godt begravet i græs og jord efter 3 år udendørs i al slags vejr. Det var ikke noget kønt syn, men de ville gerne have ryddet op, så hvis vi kunne bruge stumperne til noget, måtte

Formen blev løftet af, og der blev støbt et nyt stykke skrog, svarende til det manglede midterstykke i vraget.

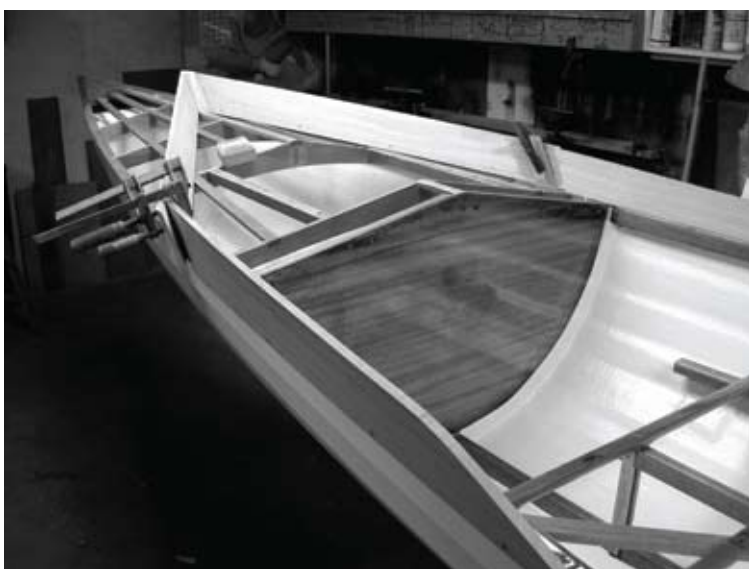

Det nye midterstykke blev samlet med vragets hæk og stævn til en "ny" båd.

vi ganske gratis, tage hvad vi ville. Betalingen kunne så være, at hvis der blev noget brugbart ud af stumperne, skulle DSR's bestyrelse have en rotur i den.

Sådan blev det. Vi slæbte alle stumperne over til os selv, vaskede og spulede alt rent, og lagde det til tørre i vores bådhal. Vi døbte projektet "kaos".

Jeg fik mange spørgsmål og morsomme bemærkninger om, hvad vi dog skulle med "det der". Jeg forklarede, at det da var tanken at lave en ny båd ud af stumperne. Dette afstedkom flere morsomme bemærkninger og skeptiske blikke. Men det blev som tænkt.

Nyt skvætbord og andet træværk blev restaureret.

Det defekte blå dæk blev skiftet ud med et nyt i Skjolds røde farve.

Arbejdet

Sidst på året gik vi i gang med arbejdet. Jeg havde fået over-talt 3 – 4 seniorroere om, at det godt kunne lade sig gøre at få en ny båd ud af stumperne. Om de helt troede på det, eller gik med på projektet for min skyld, ved jeg ikke rigtigt. Men dels havde vi det hyggeligt sammen, når vi gik og ordnede båd, og dels synes de nok, at jeg ikke skulle stå helt alene med projek-tet.

Vi startede med at skære alt dårligt, splintret og dellamineret glasfiber væk. Så skar vi køl, midterlangrem og sidelangrem over forskellige steder, så samlingerne til det nye blev fordelt i bådens længde retning, så belastningen på skroget lå forskel-lige steder hvilket var godt, når båden senere skulle kunne tåle påvirkningerne fra store bølger.

En af grundene til at vi turde gå i gang med projektet var, at vi havde ”Frigg” en anden glasfiber

4’rer, som var bygget i den samme form, så vi havde alle de mål vi skulle bruge, lige ved hånden.

Vi lagde ”Frigg” på gulvet i bådehallen ved siden af de ren-skårne stumper af ”Kaos”, så kunne vi præcis se hvor og hvor meget der manglede af ”Kaos”. Vi støbte så en form af ”Frigg” svarende til det stykke der manglede på ”Kaos”. Derefter støbte vi det manglende stykke i formen, så vi nu havde en 1/3 båd med stævn, en 1/3 båd med agterende og en ny 1/3 midterbåd.

Herefter byggede vi en bedding i værkstedet, lagde alle 3 dele op så de passede i længden, var helt lige og havde det rig-tige spring, støbte det hele sammen med glasfiber og polyester, og havde så et helt skrog.

Nu skulle vi ”bare” reparere alt træværket. Sætte nye side-langremme, midterlangrem, køl og stødlisters på. Skifte det

defekte blå dæk ud med et nyt i Skjolds røde farve, og få lavet et helt nyt skvætbord. Skroget skulle lige slibes, spartles og males, slibes, spartles og males, slibes, spartles og males, og så 2 gange topcoat. Til sidst monterede vi nye kørelister, køreskinner og rullesæder, og efter ca. 600 arbejdstimer og 7000 kr. til materialer, havde vi en (så god som) ny båd.

Færdig båd

Vi skulle nu bare finde et nyt navn til den. Klubben har tradition for at døbe sine både enten med et personnavn på et medlem der skal hædres, eller med et stednavn fra et sted vi kommer meget, eller et navn fra den nordiske mytologi. Efter nogen debat, fandt alle det helt naturligt at opkalde båden efter grisen, der bliver spidst af hver aften, og igen er helt ny næste morgen. Så Særimner blev navnet.

Båden skulle døbes til standerhejsningen 2008, men inden vi turde slippe en masse godtroende medlemmer løs i båden, tog byggeholdet, i al hemmelighed, lige ud en tur en eftermiddag med store bølger, for at se om den kunne holde.

Det gik fint, den holdt, den blev døbt, der blev råbt hurra og siden har det været en meget populær båd at tage på tur i.

”Betalingen” (at DSR’s bestyrelse skulle have en rotur) er aldrig afregnet. Om interessen er svundet ind, eller de ikke tør, skal være usagt.

Der var brug for mange hænder – og rigtig mange skruevinger.

Daglig roning

Mona Steensbro og Svend Larsen

Den daglige roning har altid haft en fremtrædende plads i Skjold. Det er her, man møder op for en kortere eller længere rotur, og god motion sammen med gode kammerater.

Det daglige roområde

En normal aftenur gik tidligere ofte til Skovshoved med indlagt kaffepause. Der bredte sig en tendens til, at man gerne ville have mulighed for at ro længere. Tidligere var den nordlige grænse for det daglige rofarvand Tårnbæk. Bestyrelsen besluttede derfor, at flytte grænsen til Strandmøllen. Om søndagen er turene som regel længere og inkluderer ofte Skodsborg og Vedbæk, eller et besøg i havnen med slusen, kanalerne og Holmen.

Holdene sættes

På de faste rodage, tirsdage og torsdage samt søndage, kan man blot møde op. Efter store matematiske beregninger, og antallet af styrmænd sættes holdene. Nogle både er mere eftertragtede end andre, men fordelingen foregår som regel med den gode Skjolderånd og stor fleksibilitet. Holdene sættes, så vidt muligt, efter ønske om en længere eller kortere tur. Vil man gerne på en længere tur, er det en god ide at tage med Blik-Jan.

*På modstående side:
De daglige roture er med til at styrke sammenholdet og kammeratskabet i klubben.
To glade roere klar til afgang.*

På de faste rodage kan alle bare møde op. Der bliver sat hold efter ønske om kortere eller længere ture. Der er ofte kø på pontonen, når bådene skal sættes i vandet.

Han er altid frisk på en tur rundt i havnen, når vejret er til det. Her har man mulighed for at ro rundt i de hyggelige kanaler, samt manøvrere rundt blandt Havnerundfarten, Havnebusser, sejlskibe, motorsejlere og jetski. Vil man hellere på en lidt roligere tur, med den ene åre tæt på kysten, kan man tage med Lasse.

Sommeren 2011

I sommeren 2011 har der været pænt stort fremmøde kl. 17, ofte med kø ved ramperne når bådene skulle i vandet. Kl. 18 møder der også et trofast lille hold op under kommando af Havnestyrmand Haas. Der har også været fornyet aktivitet med outriggerroning. Et flittigt lille hold har gjort gode fremskridt under kyndig instruktion af Topper.

Hvorfor kommer vi?

I sommeren 2011 har vejret ikke altid været lige charmerende, men alligevel har fremmødet været fint. Hvad er det, der får os medlemmerne ned i klubben, selv når skyerne ligger tungt og vinden er frisk?

Det er nok en kombination af mange faktorer, men der er ikke tvivl om, at samværet i klubben og de gode oplevelser på vandet har stor betydning. Ofte viser vejret sig jo fra sin pæne side, når man først er kommet af sted. Den daglige roning har stor betydning for sammenholdet og kammeratskabet, og er med til at fasttømre klubben.

Om søndagen er turene ofte længere. Et hold seniorer på tur gennem kanalerne i Københavns Havn, sommeren 2007.

Instruktionen i Skjold

Jacob Krusell

Denne lille beretning om instruktionen i Skjold begynder i 1998, hvor jeg begyndte i klubben. Modsat de fleste nye Skjoldere havde jeg roet og instrueret i mange år inden. I de første år kom der mange nye medlemmer til, og vi var ikke ret mange instruktører. Det betød, at vi ofte havde rigeligt at se til, men også, at jeg som en af de første, lærte alle de nye roere at kende. Rart med et stort og godt netværk.

Instruktion - frigivet eller?

Der er meget, der giver energi til instruktørerne. Et er at se den udvikling nye roere gennemgår de første uger – fra ikke at kunne svare på simple små spørgsmål, uden at miste takten, til at kunne nyde turen hele vejen tur/retur til Tårbæk.

Andre sjove oplevelser har lidt med den særlige maritime sprogbrug vi har i Skjold, som ikke kendes af almindelige landkrabber. Jeg glemmer i hvert fald ikke ansigtsudtrykkene på fire veninder i begyndelsen af 30'erne, da jeg fortalte dem, at målet med instruktionen var at de blev ”frigi’de”. Siden har jeg være meget omhyggelig med både at forklare og med tydeligt at udtale ordet ”frigivet”.

Selvom instruktørjobbet er frivilligt og ulønnet, er der mange sjove og udviklende oplevelser, og vi har altid plads til flere. Jeg vil dog nævne og håbe på det bliver et eksempel til efterfølgelse, at sidste år var der et hold killinger, der indførte en slags naturalieafløsning. De traktede instruktørerne med det helt store kolde bord.

Nye initiativer ?

Skjolds fine målsætning om, at ”der er plads til alle”, er en god målsætning. Det giver mange forskellige skjoldere og udfordringer til instruktørerne. Instruktionen har gennem årene gennemgået forskellige justeringer. Måske skal vi lade os inspirere af andre klubbers nye rokurser med fortræning om vinteren, inden vi går på vande

*”Der er plads til alle”.
Det er Skjolds fine
målsætning. Det giver
mange forskellige skjoldere
og udfordringer til
instruktørerne.*

På langtur

Mona Steensbro & Svend Larsen

Her hos os i Skjold er der heldigvis en meget lang tradition for at tage på langture. Når man lige er ved at være godt træt af at se på kyststrækningen mellem Svanemøllehavnen og Strandmøllen, er det altid berigende at deltage i en langtur. Lige meget, hvor turen går hen, er det skønt at opleve andre farvande og nye - og måske ukendte kyststrækninger. Det er også på langture, man får lov at prøve kræfter med vind og vejr. For på trods af grundig studering af DMI er bølger, regn og modvind altid en medfølgende ukendt ”rokammerat”. Så er det godt at have en plan B.

Samtidig er en væsentlig gevinst ved at deltage i langture, at opleve det altid gode kammeratskab blandt de deltagende medlemmer. Det er med begejstring, man føler sig som en del af Skjolds fællesskab.

Årets første langtur

Hvert år bliver rækken af langture skudt i gang med standerhejsningsturen til vores dejlige sommerhus i Nivå. Det er ikke sjældent, at ens regntøj får lov at stå sin prøve på denne tur. Hold da op, hvor vandet er koldt, når man skal vade i land på stranden i Nivå! Så er det dejligt, at blive modtaget af Lisa eller Birgit, der tager imod med varm kaffe, hjemmebagte horn – og måske en enkelt Gl. Dansk.

Kristi Himmelfart

Sæsonens næste traditionsrige langtur går til Struckmannparken ved Skodsborg, Kristi Himmelfarts dag. Det er hér, vi mødes med andre af Københavnskredsens klubber. Denne forholdsvis korte ”langtur” kan altid få en lille gruppe af friske killinger til at deltage, som hermed får deres første langtursoplevelse.

Citat fra en killing 2008: ”Det var en oplevelse at være med på trods af elendigt vejr, på trods af at vi tabte tovtrækkeriet, på trods af kolde tæer der aldrig blev tørre - og våde madder.” Interessant er det, at netop denne tur har en meget lang historie. Faktisk går den hele 107 år tilbage. Det er dog først fra 1967, at Kristi Himmelfartsturen pr. tradition er gået til Struckmannparken.

De seneste 10 år har Blik-Jan været primus motor for denne tur. Og Skjold har altid mødt talstærkt op. Nogle år på trods af regn, blæst og endda hagl! Der var også engang, hvor Skjold var i stand til at vinde tovtrækningskonkurrencen. Det er

*På modstående side:
I 2008 roede et hold
skjoldere hele vejen
rundt om Bornholm på
to dage.*

desværre ikke gået så godt de senere år, trods Blik-Jans iver og ihærdige forsøg på at få os kvinder til at vinde. Måske vi skulle indføre lidt tovtrækningstekniktræning i vintersæsonen? For det kan jo ikke være kræfterne, den er gal med - vel?

De senere år har en lille flok ivrige skjoldere brugt lidt mere af Kristi Himmelfartsferien i rospøtens tegn og forlænget Struckmannturen til Nivå / Helsingør.

Blik-Jan

Taler man om langture i Skjold, kan man slet ikke undgå at nævne Blik-Jan. Han har de seneste 20 år arrangeret én årlig langtur, til megen stor glæde for os andre skjoldere.

I flæng bør nævnes: Silkeborg søerne i solskin, Isefjorden med ufrivillig vandgang, Lolland Falster, Ærø i al for megen blæst, adventure tur ved Svendborg, overlevelsestur i det Sydfynske øhav, samt Korsør-Skælskør i højt solskin med svømmende afkølede skift.

Fælles for alle Jans ture er grundig planlægning, samt høj grad af højt humør og optimisme! Vi glæder os til flere oplevelser, og vi skal nok huske at pakke let.

Bornholm rundt

En anden tilbagevendende langtur er forsøget på at nå hele vejen rundt om Bornholm. Man må konstatere, at selv på ”Solskins øen” kan vejret drille selv søstærke skjoldere. Når man står roivrig og klar, og ser på bølger så høje at de slår langt ind over molen i Rønne havn, skal der andre planer til.

Her er det godt med Rasmus Sommers tilhørsforhold til

Bornholm. Så med hjælp fra bådtrailere, Rasmus' bil samt familiens veteranbil, fragtes roere, bagage og både om i læ på den anden side af øen. Sådant er flere forsøg gennem årene endt med at ro, hvor der var mest læ, men altid i godt humør og i den sædvanlige "Skjolder Ånd". For på trods af regn og rusk er Bornholm altid smuk fra vandsiden. I 2008 lykkedes det en flok stolte skjoldere at nå hele vejen rundt på kun to dage, men her viste vejret sig også fra sin allerbedste side.

I Struckmannparken mødes vi med roere fra andre klubber; og tovtækning er én af flere traditioner.

Årets sidste tur

Rosæsonens sidste langtur går traditionen tro til standerstrygning i Nivå, hvor Lisa og Birgit igen står klar med forfriskninger, imens standeren stryges for denne gang. Når man begiver sig hjemad efter en langtur i Skjold føler man sig altid "høj" af glæde over at have været en del af Skjolds kammeratskab. Man har hørt en masse ro/røverhistorier, har fået mere roerfaring, motion – og måske en del vabler samt sol på kinderne - hvis man har været heldig. Helt sikker er man altid på, at være en dejlig ro oplevelse rigere. Så er man klar til at tage fat i årene og gense den kendte kyststrækning hjemme – lige indtil næste langtur.

DFfR langture

I løbet af årene har nogle heldige skjoldere deltaget i langture i udlandet. Nogle af disse ture har været arrangeret af DFfR. De fleste af disse ture er gået til varmere europæiske himmelstrøg. Nogle få til Norge, samt en enkelt helt til Argentina.

ØVERST Firer: Siden 1989 har Finn Rosenlund, Peter Skov, Jørgen Eriksen og Flemming Bay roet sammen i "Firer uden styrmand".

NEDERST The Head of The River: Themsen i London er hjemsted for det årlige løb for ottere "Head of the River". På billedet ses nogle af de 420 ottere på vej til start.

Klubmesterskaber

- kaproning og ergometerroning

Flemming Bay, Torben Schäfer (Topper)

1987

- Klubmestre: 2000 meter inrigger herre: Birger Nielsen, Søren Christensen, cox Lars Nymarsk
- Klubmestre: 1000 meter 2 åres inrigger slavemarked: Søren Christensen, Lars Nymarsk, cox Birger Nielsen
- Danske mesterskaber: 2000 meter Dobbelsculler damer sølvmedaljer: Lise Justesen og Hanne Eriksen.
- Nordiske mesterskaber: 2000 meter Firer uden styrmand (kombineret): Lise Justesen og Hanne Eriksen.

1988

- Klubmestre: 2000 meter inrigger herre: Ole Rasmus Pedersen, Birger L. Rasmussen, stm. Jette Christensen
- Klubmestre: 1000 meter 2 åres inrigger slavemarked: Birger L. Rasmussen, Ole Rasmus Petersen, stm. Henning Steensig
- Danske Mestre: 2000 meter dobbelsculler, Lise Justesen og Hanne Eriksen.
- Danske Mestre: 25 km 2 åres inrigger, Ole Rasmussen, Lars Nymarsk, stm. Birger L. Rasmussen

Flemming Bay og Torben "Topper" Schäfer.

1989

- Klubmestre: 2000 meter inrigger herre: Lars Nymarsk, Birger L. Rasmussen, stm. Henning Steensig
- Klubmestre: 1000 meter 2 åres inrigger slavemarked: Ingen oplysninger
- Danske Mestre: 2000 meter Dobbelsculler, Lise Justesen og Hanne Eriksen.

Skjolds var i Göteborg med en otter til et 20 kilometer løb for mix hold - Götaelvrodde, og masterafdelingen var på den årlige tur til Kerteminde fjor, Vikingeregattaen.

1990

- Klubmestre: 2000 meter inrigger herre: Birger L. Rasmussen, Ole Rasmussen, stm. Lasse Lønholm.
- Klubmestre: 1000 meter 2 åres inrigger slavemarked: Birger L. Rasmussen, Ole Rasmussen, stm. Henning Steensig.

1991

- Klubmestre: 2000 meter inrigger herre: Claus Skyth, Jacob Sehested stm. Arne Lund.
- Klubmestre: 1000 meter 2 åres inrigger slavemarked: Lasse Lønholm, Birger L. Rasmussen, stm. Gitte Andersen.

1992

FISA Masters VM i Köln hvor klubben stillede op i otter i 50 års klassen og løb med guld. Holdet var en kombination mellem Kvik, Skjold og Bagsværd. Skjolds mandskab var Finn Rosenlund, Knud Riis, Flemming Bay og Topper (Torben Schäfer)

1993

FISA Masters VM i Wien blev en gentagelse af sidste års succes med et otterhold. Holdet vandt igen og Skjolds deltager var Finn Rosenlund, Flemming Bay og Topper

1994

FISA Masters VM i Groningen. Her deltog Skjold med en kombination sammen med Bagsværd Roklub. Denne gang blev der roet Firer uden styrmand i 50 års klassen. Holdet fik tilkæmpet sig en førsteplads. Igen i en kombination fik SKJOLD roet sig til en andenplads i otter i 50 års klassen.

Skjold var igen repræsenteret ved Götaelvsregatten med et otterhold.

1995

For første gang deltager en skjolder i verdensmesterskabet i ergometerroning. Peter Skov måtte en tur til Boston (USA) for at sikre sig en guldmedalje i 50 års klassen letvægt. Ud over medaljen og æren, får mesteren en hammer.

Kaproerne i Skjold donerer en fire uden styrmand (4-) til klubben og den døbes ved standerhejsningen. Båden får navnet TOPPER.

Klubben køber dette år 4 roergometre, som et nyt tiltag til vinteridrætten.

1996

FISA Masters VM i Budapest. Nu kunne Skjold stille med et rent klubhold i Firer uden styrmand (4-), og de var blevet lidt ældre så de nu kunne ro i 55 års klassen. Igen bestod holdet af gengangerne Finn Rosenlund, Flemming Bay, og de nye skjolder Jørgen Eriksen og Peter Skov som de havde roet kombineret med gennem nogle år.

Peter Skov er igen på spil i ergometerroning. Han sætter verdensrekord i sin klasse, 50 års letvægt, hvor han på 30 minutter

roede 8.447 meter. Det var en forbedring af den eksisterende rekord med 249 meter.

1997

Der afholdes Danske mesterskaber i ergometerroning i København, hvor Flemming Bay ror sig til et mesterskab i 50 års klassen letvægt.

Flemming vil forsøge at gå i Peter Skovs fodspor, og tager en tur over Atlanten til Boston hvor han stiller op i VM i ergometerroning i 50 års klassen letvægt. Missionen lykkes, Flemming ror sig til en guldmedalje. Også Flemming får den nu så berømte hammer.

FISA Masters VM i Adelaide i Australien. Peter Skov og Flemming med koner, tog den lange vej Down Under, men en toplacering blev det ikke til denne gang.

1998

Der afholdes Danske Mastermesterskaber hvor Skjold stiller op i Firer uden styrmand (4-) med Finn Rosenlund, Flemming Bay, Peter Skov og Jørgen Eriksen. Holdet ror en flot førsteplads hjem.

Igen deltager Skjold i FISA Masters VM i München, med Flemming Bay, Peter Skov, Jørgen Eriksen og Finn Rosenlund i båden. Holdet vinder i 55 års klassen letvægt.

I Landskrona er der Skandinaviske mesterskaber i ergometerroning. Lige ovre på den anden side af Øreund. Igen viser Peter

På én af væggene i klubhuset hænger store tavler med flere hundrede bådplader vundet af skjoldere gennem tiderne.

Skov sin styrke ved at vinde klassen 50 – 59 år letvægt. I DM i ergometerroning stiller Flemming op, og må ro mod de tunge drenge. Det bliver til en andenplads efter ”den tunge englænder”. Peter Skov ror sig til en bronzemedalje i letvægt. Nok engang er der VM i Boston, og igen tager Peter og Flemming turen over ”dammen” men ikke roende. Peter Skov får bronze i 50 års klassen letvægt, og Flemming snupper sølvet i 60 års letvægtsklassen.

Igen griber kaproerne til lommerne og donerer klubben en Firer uden styrmand (4-). Båden døbes A. C. Wetche.

1999

- Klubmestre: 2000 meter inrigger herre: Peter Skov, John Erik Jensen stm. Blik-Jan
- Klubmestre: 1000 meter 2 åres inrigger slavemarked: Flemming Bay, Arne Lund, stm. Topper

Igen i år lægger Landskrona hal til de Skandinaviske Mesterskaber i ergometerroning. Flemming bliver igen mester i 60 års klassen (ikke letvægt denne gang).

Ved skolekaproningen på Bagsværd Sø - lige inden skolestart, roede Skjold sig til en bronzemedalje. Holdet bestod af Marc, Kasper, Stefan og Magnus, styrmanden er ukendt.

FISA Masters VM i Sevilla. Der ros både Firer med (4+) og uden styrmand (4-). En sølvmedalje blev hevet hjem i den spanske varme. Holdet bestod af, Finn Rosenlund, Peter Skov, Jørgen Eriksen og Flemming Bay. Olé – Olé

Som noget nyt i forbindelse med vinteridrætterne deltager Skjold med et hold i DFfR's landsdækkende Otter Grand Prix

2000

- Klubmestre: 2000 meter inrigger herre: Peter Skov, Jørgen Eriksen, stm. Topper
- Klubmestre: 1000 meter 2 åres inrigger slavemarked: Peter Skov, Jørgen Eriksen, stm. Blik-Jan
- Klubmestre: 1500 meter 4 åres inrigger slavemarked: Finn Rosenlund, Flemming Bay, Svend Larsen, Rene Geertsen, stm. Lasse Lønholm

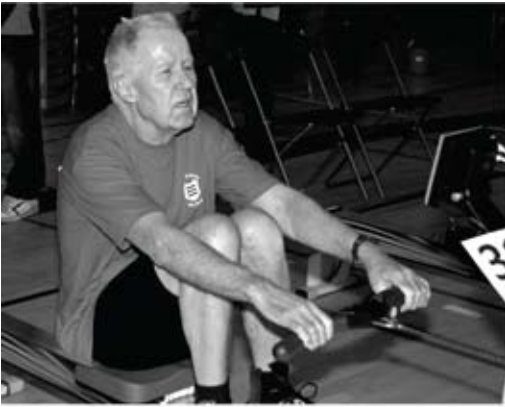
På Sorø Sø ror klubbens juniorer, Magnus og Stefan sig til to førstepladser i løbet af weekenden. Senere på året er der skolekaproning på Bagsværd Sø, her ror Magnus sig til en førsteplads i sculler.

Inden sæsonstarten i Danmark tager Peter Skov en tur til London for at deltage i det 18. Head of The River otter race over 7 km. på Themsen. Det er sjældent at man kan se over 300 ottere deltage i det same løb, men i forskellige klasser.

2001

- Klubmestre: 2000 meter inrigger herre: Peter Skov, Jørgen Eriksen, stm. Topper
- Klubmestre: 1000 meter 2 åres inrigger slavemarked: - Peter Skov, Jens Gottlieb, Magnus Christen
- Klubmestre: 1500 meter 4 åres inrigger slavemarked: Jørgen Eriksen, Flemming Bay, Ruben Hensen, Uffe Fredrikson, stm. Birte Flamand

I 2010 blev de danske mesterskaber i ergometerroing i klassen 70 år vundet af Flemming Bay. Andenpladsen gik til Carsten Blichfeldt.

Skjold stiller op med to hold i DFfR's vinteraktivitet Otter Grand Prix. Vi deltog i klassen 35 års mix, og i klassen 60+. Igen i år deltager Skjold med 4 mand i årets Head of The River, Jørgen Eriksen, Peter Skov, Flemming Bay og Finn Rosenlund.

2002

- Klubmestre: 2000 meter inrigger herre: Kim Kjørnæs, John Jansson, stm. Lasse Lønholm
- Klubmestre: 1500 meter 4 åres inrigger slavemarked: Blik-Jan, Rene Geertsen, John Jansson, Lars Andersen, Stm. Lasse Lønholm
- Seniormestre: 1000 meter 2 åres inrigger slavemarked: Kim Kjørnæs, Jens Børsmose, stm. Lene Aaby

Der afholdes danske mesterskaber i ergometerroning i Ker-teminde. Jørgen Elkjær bliver dansk mester i 50 årsklassen letvægt herre. Jørgen Eriksen får sølv i 60 år og Flemming Bay henter også en sølvmedalje hjem til klubben i letvægt 60 år. Igen deltager klubben i Head of The River og bliver nummer 58 af 158 startende ottere.

World Masers Games holdes i Australien og Flemming Bay får sig en sølvmedalje i mix otter.

2003

- Klubmestre: 2000 meter inrigger herre: Martin Hansen, Carsten Bornhøft, stm. Pernille Jacobsen
- Klubmestre: 1000 meter 2 åres inrigger slavemarked: Martin Hansen, Jens Gotlieb, stm. Andreas Wetche
- Klubmestre: 1500 meter 4 åres inrigger slavemarked: Brian Haas, Martin Hansen, Rasmus Sommer, stm. Blik-Jan

Peter Skov bliver Dansk Mester i ergometerroning i klassen 60 år letvægt.

Peter Skov sætter ny verdensrekord i ergometerroning på en "halv-maraton" i tiden 1 time 21 minutter og 26,8 sekunder i letvægtsklassen 60 – 69 år. Peter var inviteret til en fødselsdagsfest, men for at sige ja til den, var betingelsen at der først skulle ros de ca. 21 kilometer.

EM i ergometerroning afholdes dette år i Paris. Peter henter igen en medalje denne gang af sølv.

Igen er vi deltagere i Head of The River med to mand.

Danske Mesterskaber afholdes på Sorø Sø, og Skjolds Master Firer uden styrmand vinder DFfR's forbundsmesterskaber.

2004

- Klubmestre: 2000 meter inrigger herre: Martin Hansen, Carsten Bornhøft, stm. Pernille Jacobsen
- Klubmestre: 1000 meter 2 åres inrigger slavemarked: Per H. Hansen, Kim Kjørnæs, stm. John Erik Jensen

- Klubmestre: 1500 meter 4 åres inrigger slavemarked: Mikkel Scheenkloth, Martin Hansen, Hans P. Hansen, Carsten Bornhøft, stm. Flemming Bay

Hinsidan kalder igen til svenske ergometermesterskaber. Jørgen Eriksen får guld i 60 års klassen, og Peter Skov får ligeledes en guldmedalje i 60 års klassen men i den lette afdeling.

På den anden side af Storebælt lægger Kerteminde hal til de danske mesterskaber i ergometerroning. Peter får sølv i 60 års letvægtsklassen og Jørgen Eriksen få bronze i den tunge 60 årsklasse.

I årets vinter Grand Prix er Skjold kommet på banen med hele fire hold. Vi deltager med et dameteam 60 år, herremix 35+ og to herrehold i 60+.

2005

- Klubmestre: 2000 meter inrigger herre: Martin Hansen, Carsten Bornhøft, stm. Pernille Jacobsen
- Klubmestre: 1000 meter 2 åres inrigger slavemarked: Karsten Bornhøft, Brian Haas, stm. Søren Lolle
- Klubmestre: 1500 meter 4 åres inrigger slavemarked: Carsten Bornhøft, Martin Hansen, John Erik Jensen, Andreas Wetche, stm. Topper
- Klubmestre: Seniorer 500 meter slavemarked: John Erik Jensen, Topper, Lisa Rasmussen, Kirsten Andresen, stm. Flemming Bay

I december måned afholdes der europamesterskaber i indendørsroning på dansk grund. Om lørdagen ros de individuelle mesterskaber og om søndagen ros der slide. Slide er hvor ergometerne er placeret på et stativ så det næsten føles som at sidde i en båd. Nu er det muligt at ro som et hold, og hver enkelt roers præstation registreres i en computer og udregnes som hele holdets gennemsnitlige trækraft og tid. Skjold deltager i forskellige klasser i slideroningen om søndagen. Lisa Rasmusen og Dorte Poulsen er makkere i 2ér slide. Rasmus Sommer og Blik-Jan er det næste hold, og til sidst Peter Skov og Flemming Bay. I 4ér slide bliver skjolderne Niels Nielsen, Carsten Blichfeldt, Peter Skov og Flemming Bay europamestre i klassen 30+

Igen i år vinder Peter Skov det svenske mesterskab i indendørsroning i klassen 60 års letvægt, andenpladsen går til Flemming Bay.

Themsens vand drager igen i år to skjoldere til Head of The River. Båden opnår sin hidtil bedste placering, den bliver nummer to i sin klasse og nummer 35 af 175 ottere totalt.

FISA Masters VM i Glasgow med deltagelse af ”firebanden”.

2006

- Klubmestre: 2000 meter inrigger herre: Rasmus Sommer, Poul Jensen, stm. Blik-Jan
- Klubmestre: 1000 meter 2 åres inrigger slavemarked: Brian Haas, Nikolaj Jøker, stm. Anne-Mette Sørensen
- Klubmestre: 1500 meter 4 åres inrigger slavemarked: Poul Jensen, Brian Haas, Flemming Bay, Helle Christiansen, Stm. Lasse Lønholm
- Klubmestre Seniorer: 500 meter slavemarked: Orla Graff, Gert Svendsen, Jørgen Eriksen, Lasse Lønholm, stm. Inge Døstrup

Vinteraktiviteten bød igen i år på Otter Grand Prix. Holdet herre 60+ ror sig til en samlet førsteplads. Holdet 35+ mix, bliver nummer 11.

En enkelt Skjolder deltager i årets Head of The River FISA's Masters VM bliver roet i Princeton USA. Skjold stiller op i Firer uden styrmand (4-), Firer med styrmand (4+) og Toer uden (2-). Masterroerne er også denne gang Finn, Peter, Jørgen og Flemming.

Kaproeren kryber igen til lommerne og donere en Toer uden styrmand til klubben.

2007

- Klubmestre: 2000 meter inrigger herre: Martin Hansen, Søren Lolle, stm. Malene Rise
- Klubmestre: 1000 meter 2 åres inrigger slavemarked: Kim Kjornæs, Nikolaj Jøker, stm. Niels Nielsen
- Klubmestre: 1500 meter 4 åres inrigger slavemarked: Kim Kjornæs, Michael Linder, Peter Skov, Poul Jensen, stm. Lasse Lønholm
- Klubmestre: Seniorer 500 meter slavemarked: Peter Skov, Jørgen Eriksen, Orla Graff, Inge Petersen, stm. Lisa Rasmussen

I DM i ergometerroning er Flemming er steget en klasse, han ror nu 70+ og vinder for første gang denne kasse, og sætter samtidig ny klasserekord.

Peter Skov krydser igen Nordsøen for at deltage i Head of The River.

FISA afholder Masters VM i Zagreb, Kroatien. Firer med styrmand 65 års klassen bliver vundet af Skjold. På båden sad Jørgen, Finn, Peter og en reserve for Flemming, der var blevet overfaldet af en rig (sådan en dims der stikker ud til siden fra en kaproningsbåd), Carl Ove fra Lyngby Roklub.

Danske mesterskaber på Bagsværd Sø har følgende skjolderhold til start. To hold i Toer uden styrmand (2-). De besætter både første og andenpladsen. Peter og Finn snupper guld,

Flemming og Jørgen må nøjes med sølvet.

Igen i år går førstepladsen i vinterens Otter Grand Prix til holdet fra Skjold i kassen 60+. Det andet deltagende skjolderhold var i mix 35+.

2008

- Klubmestre: 2000 meter inrigger herre: Poul Jensen, Michael Linder, stm. Charlotte Jensen
- Klubmestre: 1000 meter 2 åres inrigger slavemarked: Peter Skov, Niels Nielsen, stm. Lasse Lønholm
- Klubmestre: 1500 meter 4 åres inrigger slavemarked: Michael Linder, Finn Rosenlund, Carsten Blichfeldt, Peter Skov, stm. Lasse Lønholm
- Klubmestre: Seniorer 500 meter slavemarked: Mogens Lyng, Carsten Blichfeldt, Jørgen Eriksen, Inge Petersen, stm. Tommy Mortensen

26. udgave af Head of The River har endnu engang Peter Skov med på en af de mange ottere.

Danske mesterskaber afholdes i Maribo, hvor en ny kombination ser dagens lys. Holdet består denne gang af John Jansson, Peter Skov, Flemming Bay og Finn Rosenlund og de ror sig til

To skjoldere deltog i 2005 i "Head of the River". Båden blev nummer to i sin klasse, og nummer 35 af i alt 175 ottere.

en sølvmedalje.

Vinterens Otter Grand Prix trak to hold af huse, og 60+ besætter igen førstepladsen.

Klubben får doneret en båd bygget i Kina. Kaproerne er igen sponsorer

2009

- Klubmestre: 2000 meter inrigger herre: Per Holst, Tommy Mortensen, stm. Lone Mortensen
- Klubmestre: 1000 meter 2 åres inrigger slavemarked: Blik-Jan, Rene Geertsen, stm. Lasse Lønholm
- Klubmestre: 1500 meter Firer åres inrigger slavemarked: Rene Geertsen, Brian Hass, stm. Nicolai Jøker
- Klubmestre: 500 meter seniorer slavemarked Toer med styrmand: Orla Graff, Erik Bek, stm. Svend Larsen

FISA's Masters VM afvikles i Wien. Skjold stiller igen op i Firer med styrmand, Firer uden styrmand og Toer uden styrmand. Holdet bestod af Peter Skov, Flemming Bay, Finn Rosenlund og Jørgen Eriksen.

Vinterens Otter Grand Prix har igen Skjold som vindere i 60+ klassen.

DM i indendørsroningen byder igen på en vinder, idet Flemming Bay besætter førstepladsen i klassen 70 år letvægt.

Jørgen, Peter og Flemming tager den lange tur til Down Under. World Masters Games bliver afholdt i Sidney. Mandskabet ror Toer uden (2-), Firer uden (4-) og Otter i kombination med andre af hjemlandets kendte roere. Nu hvor man alligevel er rejst langt væk, kan man lige så godt få noget ud af roningen inden der holdes ferie med konerne på kontinentet.

Themsen kalder igen, og staben er forøget med 100 %, idet Flemming har gjort Peter selskab på otteren.

2010

- Klubmestre: 2000 meter inrigger herre: Peter Skov, Flemming Bay, stm. Topper
- Klubmestre: 1000 meter 2 åres inrigger slavemarked: Michael Sommer, Peter Skov, stm. Blik-Jan
- Klubmestre: 1500 meter 4 åres inrigger slavemarked: Peter Skov, Rene Geertsen, Mads Skovgaard, Michael Sommer, stm. Topper
- Klubmestre: Seniorer 500 meter slavemarked: Knud Nørlev, Orla Graff, Flemming Bay, Peter Skov, stm. Topper

Otter Grand Prix havde kun et skjolderhold til start, og igen besætter de førstepladsen. Selvom det er et Otter Grand Prix er det i år blevet muligt at stille op med et hold på fire. De danske

mesterskaber i ergometerroning har igen Flemming Bay som vinder af klassen 70 år letvægt. Andenpladsen går til Carsten Blichfeldt.

Et nyt disciplin for klubben er deltagelse i et stafetløb på 4.000 meter, hvor hver af de fire deltagere skal ro 1.000 meter. Klubben bliver nummer otte ud af 16 startende hold.

Københavns Havn kalder til Harbour Race. Et otterløb på 7 kilometer begyndende under Langebro og en tur til ”Slusen” og tilbage igen. Skjold stiller op med et par låneroere fra Roskilde.

2011

- Klubmestre: 2000 meter inrigger herre: Poul Jensen, John Skovgaard, stm. Blik-Jan
- Klubmestre: 1000 meter 2 åres inrigger slavemarked: Rene Geertsen, Flemming Bay, stm. Topper
- Klubmestre: 1500 meter 4 åres inrigger slavemarked: Peter Skov, Rene Geertsen, Svend Larsen, John Skovgaard, stm. Mogens Lyng
- Seniorer: 500 meter slavemarked: Niels Nielsen, Peter Skov, Topper, Birte Lindhardtsen stm. Blik-Jan
- Kajakstafet: Anne-Mette Sørensen, Carsten Bornhøft, Nikolaj Jøker

Copenhagen Harbour Race kalder igen, og på en strålende solskinslørday stiller 9 Skjoldere til start under Langebro. Der er en massiv opbakning af klubbens seniorer der var mødt op for at huje og heppe på deres favorithold. De havde placeret sig på Bryggebroen der forbinder Sjælland og Amager lige ved Fisketorvet. Skjold blev nummer 4, 6 sekunder efter nummer 3 – det var tæt på en podieplads. Der burde måske have været flere til at hjælpe holdet frem på banen (bare 7 sekunder hurtigere). Prøv igen i 2012 i jubilæumsåret både deltagere og ”regattabumlere”.

2012

- Ved redaktionens slutning er man i gang med vinterens Grand Prix Turnering, hvem vinderen bliver i år kan læses i Rosport i løbet af foråret 2012, eller måske i jubilæumsskriftet når Skjold fejrer 150 års jubilæum i 2037.

Kajakker

- et tilbud til Skjold

Arne Lund, Anne-Mette Juel Sørensen og René Geertsen

I 1968 blev der i klubben arbejdet på at skabe nye tiltag for udvikling i klubben. Et par aktive skjoldere, Leif Christensen "Geden", Erik Hansen og "Slagter Johnny", udarbejdede et forslag til bestyrelsen om oprettelse af en kajakafdeling i roklubben. For at det skulle lykkes blev der indført den passus, at for at få lov til at ro i kajak skulle man have været medlem i et år, før man kunne få kajakinstruktion og tilegne sig kajakret. Det blev indføjet i klubbens roreglement og fulgt meget strengt.

Klubbens første kajakker

Forslaget blev vedtaget på generalforsamlingen i februar 1969, med en bevilling til indkøb af 4 kajakker der blev døbt, Knold og Tot og Adam og Eva ved standerhejsningen. De 3 foregangsmænd var om vinteren blevet uddannet til instruktører i Skovshoved Roklub, så der var tryk på til de første instruktionstimer hvor bl.a. Arne Lund fik rettigheden til kajak. Samme efterår blev det første klubmesterskab i kajak afholdt, som blev vundet af Arne Lund.

Nedgang og opgang

Desværre skete der det, som sker i så mange andre tilfælde, at når de aktive inden for kajakområdet faldt fra på grund af f.eks. børn og ægteskab, dalede aktiviteten igennem årene. I starten af 80'erne lå kajakroningen næsten stille. I 1988 startede Arne Lund med at støve en kajak af og begyndte at ro i den igen, der var straks nogle som var interesseret i at prøve, så Arne begyndte at instruere og frigive nye kajakroere.

Blandt de nye medlemmer dette år var Flemming Jensen som godt ville instruere. Arne fik tilmeldt ham til instruktionskursus, og sig selv til en genopfriskning. Kurset forgik ude i roklubben ARK på Amager i vinterhalvåret 88-89.

Flere kajakker

Ved sæsonstart 1989 kom der gang i kajakafdelingen igen, vi fik nogle roere frigivet og Flemming overtog posten som den ansvarshavende for kajakkerne under rochefen. Kajakafdelingen fik senere sin egen chef, og bestyrelsen blev udvidet med en ny post kajakchef, som Flemming bestred i mange år. Med den flid og store indsats som han har udøvet, har vi i dag fået en stor flåde af kajakker.

Kajakchefer

*Flemming Wang
Jensen*

1992 - 2003

*René Grønholm
Geertsen*

2003 - 2007

Hans P. Hansen

2007 - 2010

Nikolaj Jøker

2010 -

*På modstående side:
Siden 1969 har medlemmer af Skjold haft mulighed for at ro i kajak.*

Nye kajakker

I nullerne blev der købt fire ”Coast Runnere”, først Speedy G, i anden omgang kom Ratata, Lucky Look, Jolly J. Dernæst kom tre ”NELO Viper”, Rip, Rap og Rup.

Ønsket om en firer kajak blev indfriet i 2007, købt brugt fra junior landsholdet. Den var en kæmpe succes, den gav indtil flere badeture få meter fra pontonen. Den blev solgt igen få år efter, med 1000 kroners fortjeneste.

Instruktion

Fra omkring starten af 90'erne var der næsten altid 3 turkajak instruktionshold om året. Flemming Wagn Jensen, var primus motor for hovedparten af alle holdene, indtil starten af 2000, med Torden”Skjolds” soldater som hjælpeinstruktører. Instruktør stafetten gives videre til René Grønholm Geertsen i 2003. I denne periode har Vibe Wilkens, Arne Lund, Jeanette Hansen mere sporadisk også stået for instruktionen.

Fra 2007 og fremad, står René Geertsen på sidelinjen som instruktør, mens Hans P. Hansen, Nikolaj Jøker, Lars Bjørn Jensen, og sidste skud på stammen er Anne-Mette Juel Sørensen, som allerede efter første sæson som instruktør nu må stoppe for en periode, pga. familieførogelse.

Siden midt i nullerne, er instruktionen startet med en gang i svømmehallen, hvor entringen er blevet øvet. Efterfølgende har der generelt været ti gange instruktion af tre timer.

Skjold indfører Euro Paddle Pass systemet (EPP) fra 2009.

Ture og løb

- Tour de Gudenå løbet er blevet besøgt flere gange i 90'erne og efter 2000
- Paradisløbet i Silkeborg er blevet besøgt i 00'erne.
- Mølleåens Blå Bånd, har været godt besøgt af Skjoldere, og vi fik flere placeringer i den gode ende.
- Sea Challenge Fyn er siden 2006 blevet besøgt flere gange. René Grønholm Geertsen har vundet to gange i turkajak samt en andenplads.
- I Tirsdags-handicapløbene fra Hellerup har der næsten altid været mere end én deltager fra Skjold. Flemming og Vibe har vundet løbet i en toer kajak. Flemming har også vundet det alene.
- Dalsland Kanot Maraton blev første gang besøgt i 2007 og senest i 2011. Det blev kombineret med ture på de svenske søer.
- Derudover har kajakkerne af og til deltaget i inriggernes hygge- og langture.

Havkajakker til Skjold

I forsommeren 2009 blev der ved et kickoff-møde aftalt, at Louise Jøker og Anne-Mette Juel Sørensen ville arbejde med et oplæg til bestyrelsen, for at få et havkajak tilbud i Skjold. Det ene kickoff-møde førte det andet med, hvor klubbens få men dedikerede kajakmedlemmer troligt deltog. Særligt Louise Jøker og Ann-Britt Friederich lavede de efterfølgende to vintre et enormt ansøgnings arbejde, samtidig med kickoff-møderne med jævne mellemrum stadig bakkede op om projektet.

I sommeren 2010 valgte bestyrelsen at bevilge penge til fire havkajakker, Gloria, Melman, Marty og Alex. Nikolaj Jøker, Jan Hoffmann Jørgensen og Anne-Mette Juel Sørensen blev som de første skjoldere, frigivet til havkajak med hjælp fra Skovshoved Roklub.

Marie Louise Thorstensen nåede ved egen vilje og indsats, at blive Skjolds første havkajak instruktør i efteråret 2010.

Klubbens bestyrelse ville gerne støtte kickoff-gruppen, og ansøgte Skjolds Fond om penge til havkajakprojektets færdiggørelse i første omgang. Pengene til det minimale udstyr, der skulle til for at få sat gang i havkajaktilbuddet, kom i foråret 2011.

Første havkajakhold blev frigivet fra Skjold i forsommeren 2011.

*Efter rigtig mange
kræftanstrengelser på
land.
- Glade havkajakroere
i Skjold*

Mogens Andersen – stilfærdig frontfigur

Andreas Wetche

Mogens Andersen blev på klubbens ordinære generalforsamling d. 25. februar 2009 valgt til æresmedlem i klubben, vores nr. 6 i rækken efter Holger Sebbelov, Viggo Jørgensen, H. A. Thomsen, Jarl Emcken og Henning Hansen.

Mogens er født d. 21. marts 1935, og blev medlem af klubben i 1959, og har således 53 års ”fødselsdag” som medlem af klubben i jubilæums året.

Mogens har igennem en periode på mere end 40 år haft mange tillidsposter i klubben. Han har været i bestyrelsen i 1960-erne, i skjolderlaugets bestyrelse i 1970-erne og frem til nu, og medlem af Skjolds fond i 1990-erne, og senest som oldermann i lauget siden 1996.

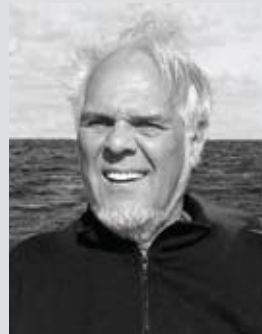
Siden opstarten af seniorroningen for nogle år siden har Mogens været med i styregruppen heraf.

Mogens har igennem de senere år været den ledende kraft i husudvalget, og kommer også som sådan i forbindelse med næsten alle i klubben, hvor han uden persons anseelse er lige beredvillig og hjælpsom over for alle, der henvender sig.

Mogens engagement i, og interesse for klubben har været usvækket i den tid han har været medlem, og han står for os alle, som det bedste eksempel på en god og rigtig skjolder, der efter de bedste traditioner støtter og opretholder kammeratskabet i klubben, ens over for alle. Æresmedlemsskab i Skjold tildeles kun for den helt enestående og ekstraordinære indsats i og over for klubben gennem mere end en menneskealder af meget stor og afgørende betydning for klubben og dens udvikling, er denne udmærkelse af generalforsamlingen efter bestyrelsens indstilling med rette tildelt Mogens Andersen.

Keld Lybke – en ”aktivist”

Irene Hauch

I foråret 2003 beslutter Keld Lybke, at nu er det for hårdt for hans knæ at dyrke sejlsport. Nu vil han være medlem af en roklub. Han dukker op en tirsdag i Skjold sammen med sin kone. Denne første tirsdag forløber forholdsvis roligt.

Men så begynder han derefter omgående at sætte sig spor overalt. 2-3 tirsdage senere bliver der givet besked til køkkenet om, at det er slut med at kassere sildeglass og andre beholdere. De skal rengøres og anvendes på ny i værkstedet, hvor Keld vil have orden på søm, skruer, møtrikker osv. så de er sorteret. Han har formentlig allerede en plan om, at alle bådene skal have en omgang lak og i det hele taget renoveres. Til det formål skal der være orden i værkstedet, og det bliver der.

Slæbestedet er heller ikke optimalt fungerende, synes Keld, så det bliver også ændret, er det året efter? Keld har taget initiativ til ændringer så mange steder, at det kan være svært at huske rækkefølgen.

Nogle år senere bliver Nivåhuset nærmest bygget om, inspireret af, at Kelds bror havde et vinduesparti i overskud. ”Det kan vi bruge” siger Keld, som mener, at vi har alt for lidt glæde af den pragtfulde udsigt. Depotrummet bliver flyttet, det nye vindue isættes, huset bliver malet både udvendigt og indvendigt, og en skønne dag er der også bygget en pragtfuld træterrasse og en havedør er sat i.

Køkkenet i Skjold kunne måske indrettes bedre, synes Keld. Han måler op, tegner, skabe bliver flyttet, nye opsat, ekstra vask osv. Senere eller var det året før, er Keld i gang med indgangsrummet, som bliver malet og udsmykket. Og et nyt kajakhus ser også dagens lys.

Det lykkes Keld at skaffe penge fra Københavns Kommune, som donerer 100.000 kr., som sammen med det beløb, andre har skaffet fra Nordea Bank betyder, at vi har råd til en ny båd,

nemlig Senior. Keld tager til Tyskland for at købe den.

Nu er det selvfølgelig ikke Keld, som ene mand klarer alt dette. Han har hele tiden fået, og får til stadighed hjælp fra mange frivillige hænder. Men initiativerne, som ikke alle sammen er nævnt her, er hans HVER gang. I skrivende stund er han i fuld gang i Nivåhuset med at opsætte et solcellesystem, som skal nedbringe udgifterne til el.

Hvad med det egentlige – rosporten?

Læsningen af ovenstående gør det nærliggende at tænke, at han næppe får tid til at ro ret meget. OK jo! Statistikken viser, at Keld år efter år tilbagelægger omkring 1000 km. Hvor manden får den tid og energi fra vides ikke, men han går vist sent i seng. Keld er et udpræget B-menneske, og det må frarådes at føre lange samtaler med ham om morgenen. Vent til efter kl. 10 så er han igen ikke til at styre.

Keld har tidligere modtaget klubbens æresbevisning i form af en nål, men uanset hvor meget vi hædrer ham, kan vi aldrig takke ham tilstrækkeligt for hans indsats.

Andreas Wetche
”Skjolds Jeronimus”

Steen Rasmussen

En at klubbens kendte og klare profiler er Andreas Wetche. Andreas blev medlem af Skjold i 1978 hvor Andreas og et par venner meldte sig ind i Skjold for at dyrke motionsroning.

Motionsroningen, gerne med en svømmetur hvis nogle kan overtales til at deltage, og det sociale liv i klubben har været det bærende for Andreas. Morgenroning og langtursroning er det også blevet til. Kaproning har alene været noget Andreas har dyrket til klubmesterskaberne.

Vintertræningen blev dyrket til klubbens gymnastik på Holbergskolen. Nu holdes formen om vinteren med svømning

sammen med en flok skjoldere i Lyngby Svømmehal med efterfølgende Nachspiel.

Ny rorsmand

Ved Generalforsamlingen i 1981 overtog Andreas roret efter Bent Hall som havde været formand i en årrække. Sammen med næstformand Vagn Madsen, (et af de aktive medlemmer som kom fra Mærsk) udgjorde Andreas, Vagn og sekretæren Lisbeth Reinwaldt, et effektivt trekløver de følgende år. Med Andreas som ansvarlig for klubbens eksterne forretninger, Vagn som ansvarlig for interne forretninger og Lisbeth som effektiv sekretær.

På grund af flytning til det jyske i 1982 måtte Andreas dog opgive formandsposten ved generalforsamlingen i 1983. En formand bosat i Himmerland blev for broget.

Andreas vendte dog tilbage til Hovedstaden og i forbindelse med forberedelserne til klubbens 100 årsjubilæum i 1987, trådte Andreas ind som en særdeles aktiv formand for jubilæumsudvalget ca. ½ år før jubilæet.

Sammen med daværende medlem Ernst Kristensen fik de med deres kendskab til den udenrigsministerielle protokol hurtigt lagt jubilæumsarrangementet i faste rammer og sørgede for en stram og fast styring. 100 års jubilæet blev et brag af et arrangement som der blev talt om i flere år efter. At jubilæet så efterfølgende viste sig at give et beskedent overskud gjorde ikke mindst klubbens kasserer glad.

I 1989 blev Andreas igen formand et enkelt år hvor hovedopgaven blandt andet blev en sammenlægning af Byggefonden og Bådefonden til Roklubben Skjolds Fond. En sammenlægning der blev nødvendiggjort af ændret lovgivning.

Formand for Fonden

Ved Generalforsamlingen i 1990 fratrådte Andreas som formand for Skjold og blev straks valgt til bestyrelsen for Roklubben Skjolds Fond, hvor Andreas overtog hvervet som formand.

Hvervet som formand for Bådeudvalget og siden Roklubben Skjolds Fond, blev varetaget med lige så stor entusiasme som formandshvervet hvilket nogle bestyrelser kom til at opleve ganske klart når de med stor forundring ikke kunne forstå, at de ikke bare kunne få udleveret de opsparede midler i Fonden til at dække klubbens drift. Ironisk nok bliver det også Andreas som formand, der må lukke og slukke. Denne gang på grund af ændrede fondsregler fra statens side.

I 2000 stod klubben i et ledelsesproblem og en gruppe af tidligere bestyrelsesmedlemmer med Andreas i spidsen påtog sig opgaven med at få sat klubbens drift på skinner. En ny formandsperiode ønskede Andreas ikke. Der blev derfor indgået en aftale med Bent Hall og Steen Rasmussen om i fællesskab at udgøre et formandskab, i en periode der varede til generalforsamlingen i 2005, hvor nye og unge kræfter tog over.

Uden selv at have været kaptajn har Andreas deltaget i arbejdet i Københavns Regattaforening og Elitetræningscentret på Bagsværd Sø, men der har aldrig været tvivl om, at det er Skjold at hjertet banker for .

Få medlemmer har i nyere tid lagt så megen tid og energi i Skjolds ve og vel. I sandhed en ægte Skjolder.

Lisa Rasmussen
– fællesskabets forkvinde

Mogens Andersen

Lisa har lagt rigtig mange timer i klubben, både på det romæssige, men i lige så høj grad i det sociale fællesskab. Det er der vist ingen, der er i tvivl om. Lisa er her, der og alle vegne i Roklubben Skjold, og det har hun været i over 25 år.

Lisa startede sin rokarriere på Bornholm i Rønne Roklub, hvortil hun stadig har nære forbindelser. Den roentusiasme hun startede der, har hun ført med sig til Skjold. På trods af, at Lisa ikke er teenager mere, klør hun på med krum hals. Der er vel ikke det sted i landet, hvor hun ikke haft en båd i vandet, plus mange ture i udlandske farvande.

Lisa's berøringsflade inden for rosporten er kolossal, og det kommer heldigvis også os andre til gode. I øjeblikket er hun aktiv i bestyrelsen + div. udvalg - men hun får også

tid til at ro. Har man madpakkeproblemer i Skjold, gå til Lisa! Hendes mange tiltag og engagement i det hele taget, har gjort, at hun fortjent har fået Skjold's guldmedalje. For 11 år siden oprettede Lisa Skjolds seniorafdeling sammen med Flemming Bay – stor succes.

Lisa ønskes mange gode år i Skjold.

Bent Hall – Skjolds "regnemager"

Mogens Andersen

Bent Hall har snart været medlem af Skjold i 40 år.

Jeg har kendt Bent i mange år, men jeg må med skam sige, at jeg ikke kan huske at have set ham ro.

Penge og økonomi

Hvad har Bent så bedrevet i klubben? Det skal jeg sige jer, penge, penge og flere penge. Bent har gennem rigtig mange år og i skiftende bestyrelser stået for Skjolds finanser, det siger vi ham mange gange tak for. Det er meget sværere at finde en god finansminister, end det er at finde et menigt medlem til klubbens bestyrelse.

Vild med ...

Derudover har Bent i en menneskealder været medlem og skatmester i Skjolderlauget. Jeg siger ham tak for et godt og hyggeligt samarbejde.

Bent og hans kone Lissie har også stået for instruktionen, når vi i vinterens løb har skullet lære at danse Lancier, så vi rigtigt kunne svinge os i dansen "Vild med Dans" - selvfølgelig. Både Lissie og Bent har nu fået tid til at være aktive hos klubbens seniorer, så mon ikke at Skjold fortsat kommer til at nyde godt af Bents og Lissies aktiviteter fremover.

En aktiv klub - også om vinteren

Petra Larsen

Også om vinteren kan man dyrke motion i Skjold. I mange år har det været en tradition, at der var svømning, ergometertræning og gymnastik på programmet. Efter årtusindskiftet er der sket en fornyelse af motionstilbudene. De er blevet udvidet, så der er kommet pilates, zumba og ergometer-spinning på det ugentlige program.

Ansvar og initiativ følges ad

På bedste Skjold maner følges ansvar og initiativ ad i klubben. I 2002, var nogle stykker der godt kunne tænke os, at der var yoga på programmet. Vi spurgte bestyrelsen, om det ikke var noget med en ny vinteraktivitet. Vi fik den tilbagemelding, at vi var velkomne til at prøve. Hvis vi kunne samle et hold og finde en lærer, ville bestyrelsen give os en forsøgsperiode fra standerstrygning til jul. Hvis der til jul stadig var deltagere nok, kunne aktiviteten fortsætte. Det gik rigtigt godt. Var vi mange, der var glade for at dyrke yoga - senere blev det til et pilateshold. Skjold er en klub, hvor man kan være med til at skabe fornyelse.

Der er en del, der kan lide at danse i klubben, og da man til vinteraktiviteterne møder op, når man har tid og lyst, fungerer det bedst med dans uden partner. Den nye glade danseform Zumba passer derfor godt til klubben.

Det er ikke let at gøre ergometertræning spændende, men vi prøver at forny os - og ror blandt andet til musik.

Alle roere i Skjold skal kunne svømme mindst 300 meter. Kajakroerne 800 meter.

Det kan være svært at forny ergometertræningen, men nogle instruktører begyndte for et par år siden med ergometer-spinningshold. Her ror man til musik, kører hurtige og langsomme perioder ligesom til f.eks. cykel-spinning.

Vinteraktivitetsudvalget består af udvalgsformanden og en tovholder på hvert hold. Vi ser det som vores opgave, at tage nye og moderne motionsformer på programmet.

Det er vigtigt at træne, og det skal også være hyggeligt.

Skjold holder fester - en væsentlig del af klublivet

Helle Christiansen

Skjold er en roklub der lægger meget vægt på det sociale aspekt, derfor har vi selvfølgelig også et festudvalg. Festudvalget er en gruppe frivillige klubmedlemmer, som står for årets fester.

Festudvalgets opgaver

At være med i festudvalget byder på mange alsidige opgaver, alt fra hvad skal det være for en fest, indbydelser, opslag, borddækning, oppyntning, stå bag baren, sørge for mad og musik mm. Nogle fester gir sig selv fx standerhejsning og killingedåben, andre fester kan være mere spektakulære. At tænke kreativt og være god til at lede og fordele opgaver, er af afgørende betydning for, at en fest eller en sammenkomst i Skjold, bliver en succes.

Standerhejsningen

Inden selve dagen, har festudvalget været på stikkerne for at forberede den efterfølgende frokosten. Når formanden har erklæret rosæsonen for indledt, og det obligatoriske skjolderhurra er udbragt, er der ivrige medlemmer der først skal ro en tur inden der inviteres til en lækker frokost.

*På modstående side:
Kong Neptun holder
dåbstalen med Agnete
ved sin side.
August 2004.*

*Kong Neptun og hans
følge ankommer til
broen ved Skjold for
at døbe de forsamlede
killinger og gøre dem
til "rigtige " roer.*

Der er blevet lagt mange kræfter i temafester. Det er vigtigt med en god ide, omhyggelig forberedelse af rammerne og positiv modtagelse fra klubkammeraterne. Gangsterfesten 2007.

Når bunden er lagt kommer der kaffe og kage - og hvilke kager. Man kan komme med sin kage, stille den på bordet og deltage i kåringen af ”Den bedste kage”. Vinderen løber af med den gyldne dejskraber, som trofæ.

Sommerfesten

I juni måned, når rosæsonen er godt i gang, indbyder festudvalget til årets sommerfest, som typisk er en temafest. Til temafester skal der findes den helt rigtige idé. Af de helt store tema-succeser kan nævnes, togaparty, gangsterlounge, karneval samt cubansk aften. Derefter kommer der et stort forarbejde for

festudvalget med udsmykning, ofte med indkøb og produktion af store ekstraordinære kreationer. Her er der stor succes og opbakning fra vores klubkammerater, hvor flertallet har gjort meget ud af deres kostumer.

Killingedåben

I juli måned er der Killingedåb. Efter at der blevet budt velkommen til Kong Neptun, hans kone Agnete og deres følge, bliver killingerne en for en ført frem for Neptuns åsyn, så han ser på at dåben bliver foretaget som den sig hører og bør efter traditionerne. Killingerne er forinden blevet bedt om at finde et tema til killingefesten, og her har festudvalget hjulpet til, og stået for den kreative udsmykning.

Standerstrygning

Sidst i oktober, når rosæsonen synger på sit allersidste vers, afholdes der og derefter standerstrygningsfest. Efter klubkaproning hædres årets klubmestre med pokaloverrækkelse. Der er ligeledes overrækkelse af robeviser, uddeling af sølv- og guldåre og kåring af årets roer. Herefter har festudvalget sørget for en lækker middag. Klubben er smykket i efterårets farver, og der er valgt et halloween-tema for festen. En hyggelig aften, hvor der bliver delt ud af minder og erfaringer fra en begivenhedsrig rosæson i Skjold.

Granvoksne skjoldere i hvide gevanter i Lucia optog med lys i hånden. Ifølge traditionen burde de have taget bukserne af, så man kunne se de blege stikkelsbærben. December 2011.

En teenager med vokseværk - og andet værk

Irene Hauch

Vi har et pubertetsbarn i klubben! En næsten - teenager som fylder enormt meget, præcis som sådan en størrelse jo gør og som ikke har planer om at ændre på det. Og for øvrigt heller ikke har planer om at flytte hjemmefra. – Det drejer sig om seniorgruppen, der nu er blevet 11 år gammel.

Da Lisa Rasmussen gik på pension manglede hun nogen at ro med, det var sådan det begyndte. Problemet med manglen på jævnaldrende rokammerater tog hun op på en generalforsamling, som synes det var en god idé at lokke flere pensionister til. Og sammen med Flemming Bay og Bent Hall blev der udarbejdet en folder, bl.a. i håb om via Ældre Sagen at sætte gang i noget ældre-roning. Af uransagelige årsager var de ikke interesserede i et samarbejde, så i stedet for indrykkede klubben en lille annonce i deres blad, og på en given dato i maj 2001 dukkede 9 damer og 1 mand op – glade og veloplagte, men dog uden større erfaring med at ro.

Appetitten og medlemstallet stiger

Under vejledning af Flemming og Lisa gik de første ture til Tuborg Havn og senere helt til Hellerup! Efter sådan en tur på havet, var der behov for en kop kaffe og en franskbrødsmed med ost – søluften tærer jo. På et tidspunkt var der så nogen

Irene Hauch

*På modstående side:
Bådene sættes i vandet
fra Bjørnø. Seniortogt
til det sydfynske øhav.
August 2007.*

*På langture har vi
ofte fået nødvendige
gode råd fra de lokale
roere. Men uden gode
styr mænd og gode kort
går det ikke.*

*På sommertogterne er der tradition for at besøge lokale seværdigheder.
Stege 2009.*

som mente, de også trængte til et stykke rugbrød med lidt pølse og leverpostej. Der havde nok været modvind hjem. Senere kom der også sild på menuen og så lå det lige til højrebenet, at der også kom snaps på bordet. Muligvis er det årsagen til at seniorgruppen er vokset sig så stor, at den nu udgør 55 medlemmer. Eller også er det fordi annoncen i Ældre Sagen blev stående fordi den var gratis. Den er for længst opsagt, annoncen altså, fordi gruppen ikke kan tåle at blive større. Det kniber nemlig gevaldigt med plads i omklædningsrummene, når seniorerne hver tirsdag kommer myldrende på samme tid. Heldigvis kommer ikke alle 55 medlemmer hver tirsdag, men selv 40 roere er rigeligt for Flemming Bay at holde styr på. Det kan føles noget kaotisk at få sat hold og få bådene i vandet, når man skal skaffe sig ørenlyd hos en gruppe mere eller mindre koncentrerede pensionister, som sjældent står – eller tier – stille ret længe ad gangen. Vi har lært at skrive os på tavlen, når vi ankommer, og det husker vi så altid, eller næsten altid.

Alt i alt er vi i seniorgruppen ret sikre på, at vi sparer sundhedssektoren for mange penge. Og vi holder humøret højt.

Roningen er ikke altid det mest anstrengende

I de senere år har det efterfølgende traktement udviklet sig til en større frokost. Pølse og leverpostej serveres sjældent. Alle mulige avancerede retter har indfundet sig, som man på skift og i små hold har ansvaret for at arrangere. Det kan efterhånden knibe med at nå at ro den dag man er på madhold, og det hender nu og da, at nogen sukker lidt over arbejdsbyrden. Men at sløjfe frokosten, kan ikke for alvor komme på tale. Den udgør en meget væsentlig del af det sociale klubliv. Tænk bare, hvis det kun var motion, nej da, vi skal også have det hyggeligt – og det har vi.

Ambitionerne øges - og skavankerne med

De korte ture til Hellerup er fortid, vi gider dårligt sætte en båd i vandet, hvis ikke målet hedder Tårnbæk Havn eller i hvert fald Knud Rasmussen, så skulle vejret da blive meget dårligt. Hvad det jo så også bliver nogen gange. De små og store dramaer på vandet, der er uundgåelige som årene går, bliver en del af vores fælles historie og udgør et vigtigt samtaleemne. Her ligner vi sikkert de unge i klubben. Men med hensyn til samtaleemner er der i hvert fald eet punkt, hvor vi adskiller os fra de dem - og som for resten fylder mere og mere. Det er snakken om vores småskavanker. Hvor de sidder, hvornår de opstod og hvilken læge eller behandling, der kan anbefales osv. osv. I seniorgruppens første leveår fyldte det emne måske ikke ret meget, men de færreste af os er blevet yngre og det mærkes.

Sommertogter.

I de senere år er seniorerne taget på et årligt sommertogt, der har strakt sig over fire, fem dage. Vi har blandt andet lånt både af roklubberne i Silkeborg, Fåborg, Sønderborg, Vordingborg. Det seneste togt gik til Oslofjorden. Sommertogtet er af stor betydning for det sociale sammenhold og giver en masse erfaringer.

Anløb på Kidholm øst for Fåborg. August 2007.

Om sommeren er det dog slet ikke tilstrækkeligt kun at mødes om tirsdagen for at ro. Et par gange om året har turen gået til Nivåhuset. Juli 2009.

Gigtplagede knæ, hofteoperationer, ømme skuldre, fjernelse af grå stær og indsættelse af høreapparater (dog ikke samme sted) drøftes og erfaringer udveksles. Vi griner selv af det, men erkender at det er konsekvensen af at være 70+, som mange af os er.

De såkaldt ”arbejdsfri” seniorer

En anden karakteristisk ting er, at vi har lidt mere tid til vores rådighed end de unge og det nyder klubben godt af. Tid er dog ikke tilstrækkeligt, uden ildsjæle går det ikke, og sådan nogle har vi en del af i seniorgruppen, og så er vi så heldige at mange også har den nødvendige håndværksmæssige baggrund. Der

Ved Nivåhuset er der fine muligheder for at trække bådene op på stranden. Juli 2009.

ombygges og nybygges, der vedligeholdes, repareres og males løbende både i klubben og i Nivåhuset. Der er næsten altid nogen, der er i gang med et eller andet projekt, og ingen af disse mange, mange initiativer ville kunne gennemføres uden en veloplagt hær af villige hænder.

Der er gang i den både sommer og vinter

Vi mødes hver eneste tirsdag kl. 10 året rundt, om vinteren for at holde os i form til næste sæson. Salen er fyldt, når vi til opmuntrende musikledsagelse fra anlægget dyrker hhv. kondi- og styrketræning i halvanden time. Nogen foretrækker ergo-metertræning, så sveden drypper eller de får hjerteflimmer. Der bliver virkelig gået til den, dernede i underetagen. Bagefter en velfortjent frokost, hvor antallet af deltagere til stor forbløffelse så pludselig er steget, fordi nogen af forskellige årsager, synes at de lige den dag vil nøjes med den sociale del.

Om sommeren er det dog slet ikke tilstrækkeligt kun at mødes om tirsdagen for at ro. De der har tid og lyst ror også om torsdagen, forudsat de er frigivne. Det hænder vi ror sydpå ind i Københavns havn eller til Amager Strandpark, men de allerfleste ture går mod nord, og derfor er der opstået et behov for at ro i et andet farvand af og til. Vi har derfor årligt ture til roklubberne i f.eks. Lyngby, Roskilde, Fredensborg, Frederiksværk og Nivå, som så også besøger os. Det er både sjovt og afvekslende for alle parter.

Alt i alt er vi i seniorgruppen ret sikre på, at vi sparer sundhedssektoren for mange penge, fordi vi holder os i form. Man kommer altid glad hjem efter en tur på vandet – og til udenforstående som måske udtrykker en alt for næsegrus beundring, svarer vi: ”Herregud, man sidder jo ned på hele turen”!

På en lang og varm rotur hjemover, blev det nødvendigt med en dukkert.

Tur til Nivå juli 2009.

Rosports historie

- Nordens ældste idrætsblad

Jørgen Ravn Elkjær

I en tidligere artikel i dette Jubilæumsskrift er der givet visse glimt af klubbens historie. En umiddelbar kilde til viden om Skjolds historie er udgivelsen fra 2004 i anledning af 100 års jubilæet for klubbladet ”Rosport”. Heri er der gengivet nogle af de bedste fortællinger og højdepunkter i klubbens historie.

Hvad der *ikke* blev nævnt i den pågældende udgivelse er, at jeg har undersøgt om Rosport nu også er ”Nordens ældste idrætsblad”, som der står på forsiden af hvert nummer siden en gang i 1950’erne.

Den slags kan man undersøge i de relevante databaser. Konklusionen er, at i Danmark findes der mindst ét andet idrætsblad, som hævder at være det ældste. Det har imidlertid haft et andet navn i mange årtier, og først i de senere år har man valgt at genbruge det oprindelige navn igen. Den slags skøjten rundt mellem forskellige navne tæller ikke med.

Andre blade har skiftet navn i forbindelse med fusion med andre blade. Den slags slår vi også. Så ja, ”Rosport” ER Danmarks ældste idrætsblad.

Hvad med de øvrige nordiske lande?

En forespørgsel til det svenske nationalbibliotek gav følgende svar som resultat: ”*Efter att ha tittat i vår katalog och även i tidningskatlaogen samt i boksamlingarna kommer jag fram till att den största tidningen i ämnet, också med oförändrat namn bör vara Idrottsbladet som kom ut från 1910- och löpte till 2003. Den är mikrofilmad*”. Konklusion: Vi slår svenskerne!

En tilsvarende henvendelse til det norske nationalbibliotek gav et tilsvarende resultat.

Så det er en stolt jubilar, vi fejrer også på dette punkt.

Havnstyrmand Haas' Brevkasse

- RoerRåd & SkjolderSvar

Brian Haas

Under den overskrift begyndte det hele tilbage i 2005 – så set med jubilæums-øjne, er medlemmernes egen brevkasse i Rosport faktisk en af de nyere aktiviteter der er opstået i Roklubben Skjold.

Brevkassens ophav og oprettelse

Det var en halvkold forårsaften i 2003, at jeg for første gang i mit 31 år lange liv stiftede bekendtskab med roning til en infoaften i Roklubben Skjold. Interessen blev vakt, og jeg tilmeldte mig rokurset. Det var godt nok svært i starten med alle de nye mennesker – og ikke mindst at lære at ro. Der gik dog ikke lang tid før jeg var godt og grundigt ”solgt”, ikke bare til selve roningen, men også til selve klubben. Som der engang var en der fortalte mig, så er et Skjoldmedlemskab ikke bare at blive medlem af roklubben, men lidt af en livsstil – som (hvis man giver den lov) på det nærmeste kan fylde hele ens liv. Selv med en alder først i 30erne blev man betragtet som tilhørende de ”unge” i klubben, og stemningen var (og er!) god og hyggelig varm på tværs af både alder og roancinitet. Det var på den baggrund, at jeg fik lyst til at lave en lidt-for-sjov-brevkasse i Rosport, for at få lidt ”fis-og-ballade” ind i spalterne i Nordens ældste Idrætsblad.

Brevkassen opstod i 2005 og har stort set haft en fast plads i Rosport lige siden, hvor store som små emner tages op af både rorelateret og mindre rorelateret karakter – men altid med Roklubben Skjold som fast omdrejningspunkt. Jeg vil her bringe et par eksempler og anekdoter.

3 gange S

I 2007 blev der indført en fast føljeton med underskriften - SKJOLDS SCORE SKOLE! – De 3 S'er, hvilket oprindeligt var affødt af et spørgsmål fra ”Den Generte” om, hvordan man kommer i ”samme båd” med de nye killinger i Skjold. De 3 S'er var tænkt som mere eller mindre brugbare tricks i den evige jagt på det andet køn.

Reproduktion i Skjold!

I 2008 skete der det, at mange af mine jævnaldrende rokammerater, som jeg havde mest kontakt med, pludselig i uset omfang begyndte at få børn, hvilket også blev afspejlet i brevkassen:

”Hvis vi ikke kan lokke nye medlemmer til, så må vi forøge medlemsskaren indefra – selvom det jo er en noget langsigtet strategi. Er der flere eksempler på samme trend, modtager og viderebringer jeg gerne de glædelige nyheder her i brevkassen. Det er desværre ikke nok, at man bare ”arbejder” eller ”øver sig” på sagen, selvom det vil selvfølgelig også være interessant læsning gerne dokumenteret i billedform. Nej, der skal være tale om en indiskutabel graviditet, hvor en eller flere Skjoldere har været seriøst indblandet i processen. Hvis tendensen virkelig slår an, må vi kunne begynde en juniorafdeling i klubben om blot nogle få år. Så god fornøjelse med avlsarbejdet! Når der er bid, sender I mig blot en mail med overskriften: Projekt: Reproduktion i Skjold.”

I selviagtelsens hellige navn

I 2009 fulgte der lidt af en karakteristik af ”manden bag brevkassen” – for ”Hvem er egentlig Havnestyrmænd Haas?”. Det er jo IKKE en habitklædt mandsperson med medl.nr. 203008, som man bare kan tage et portrætbillede af og vise i Rosport. Havnestyrmænd Haas er efterhånden intet mindre end en institution i Rosport, og en figur med nogle meget faste karaktertræk, der ikke nødvendigvis stemmer overens med den stilfærdige person 203008, der hver uge tager ned i klubben for at ro. De fleste kender figuren lidt af a la Kaptajn Haddock, der højtråbende fører sig frem. Det er en person, der i selvgladhedens hellige navn føler sig hævet over alle andre i en ukuelig tro på egen ufejlbarlighed og selvtilstrækkelighed. En super-mandchauenist, der med sin altvidende indstilling betragter sig selv som Guds Gave til Kvinden – ja faktisk til hele verden – og ikke mindst til SKJOLD. Det er med disse selvhøjtidelige briller og en ironisk distance at Roklubben Skjold bliver kigget på gennem brevkassen. Havnestyrmænd Haas kommer med sine groteske betragtninger og vittige blik på klublivet, og får det hele til at fremstå temmelig komisk, og med sin selviscenesættende facon bliver han ufrivillig morsom. Det var en ordentlig dybdepsykologisk omgang, men det er i korte træk tanken bag Havnestyrmænd Haas’ personlighed – og så alligevel et ønske om ind imellem at give et seriøst godt ”Roer-Råd”. Det er jo ikke pjat det hele – og ”Den som kun tager spøg for spøg osv.” (Piet Hein).

Jeg vil lade denne karakteristik afslutte min lille brevkassebeskrivelse. Så længe der er sjove og pudsige historier at fortælle fra Roklubben Skjold – og så længe der stadig er medlemmer der siger at de morer sig over hvad de læser, vil Havnestyrmænd Haas være at finde med sin brevkasse i Rosport – måske også de næste 125 år frem i tiden!

Hædersbevisninger

Guldmedalje:

Holger Sebbelov	1897
Svend Kjeldskov	1990
Helge Kjeldskov	1912
Chr. G. Halby	1912
O. H. Bærentzen	1912
Hugo Jørgensen	1927
Valdemar Foersom	1937
Fr. Fr. Pedersen	1937
Peter Jæger	1937
F. W. Kraft	1937
Ove Holgersen	1937
Th. Reingaard	1937
K. V. Lundgren	1937
H. C. Jørgensen	1937
Alfred Olsen	1947
H. A. Thomsen	1957
Viggo Larsen	1960
Holger Thiel	1961
Knud Steen	1962
Thorvald Hermansen	1962
Peder Sommer	1962
Finn Emcken	1962
Kaj C. Jørgensen	1962
Victor Elvang	1963
Ernst Hill Madsen	1969
Jarl Emcken	1970
Jan Christensen	1970
Ove Jensen	1978
Erik Kongstad	1982
Hugo Jørgensen	1987
Mogens Andersen	1990
Poul Lauritzen	1995
Ole Paustian	1998
Flemming Bay	2001
Lisa Rasmussen	2003

Ærestegn:

Holger Sebbelov	1947
Fr. Fr. Pedersen	1947
Henrik Jacobsen	1947
Kaj C. Jørgensen	1947
H. A. Thomsen	1947
Otto Jacobsen	1947
Sv. Palming	1947
Willy Sørensen	1947
Holger Larsen	1950
Ib Nielsen	1950
Børge Hougaard Petersen	1950
Georg Nielsen	1950
J. Sønderhausen	1952
Thorkild Hansen	1952
Fr. E. Jeppesen	1952
Frank Petersen	1955
Jørgen Markholm	1957
Holger Thiel	1958
Richard Andersen	1958
Laue P. Lauemøller	1958
Jens Villadsen	1959
Borgm. Julius Hansen	1959
Arthur Christiansen	1959
Erik Glud	1959
Poul Lauritzen	1959
Viggo Larsen	1960
Jacob V. Knudsen	1962
Herlev Jørgensen	1962
Ejvind Christensen	1962
Axel Jensen	1962
Carl Johan Jensen	1962
Henning Hansen	1962
Poul F. Larsen	1962
Ingolf Jørgensen	1962
Aa. Hendrup	1963

Johs. Nissen Jørgensen	1963
Ove Jensen	1963
Jarl Emcken	1964
Ove Viingaard	1964
Poul Jensen	1966
Grev Christian	1967
Hans Haar	1967
Axel Bytov	1967
Lars Juhl	1967
Gunnar Rønnow	1973
Erik Kongstad	1973
Bernhard Müller	1974
Ib Kromann	1975
Poul Lindahl	1975
Christen Eriksen	1976
Preben Pierre Jensen	1977
Tony Max Nielsen	1982
Hartvig Nielsen	1983
Orla Lodberg Nielsen	1983
Mogens Andersen	1983
Th. Holflod	1983
Finn Larsen	1983
Flemming Bay	1985
Gunnar Nu-Hansen	1985
Bent Hall	1986
Niels Crone	1987
Steen Rasmussen	1987
Tage Hansen	1988
Lasse Lønholm	2001
Lisa Rasmussen	2001
Birgit Salhgreen	2003
T. Ingemann Hansen	2004
Jan Christensen	2005
Gert Chr. Svendsen	2010

Stander I guld:

Ib Kromann	1957
Henrik Søstrup	1961
Ejnar Venster	1961
Lars Juhl	1962
Leif Christensen	1963
Ole Paustian	1966
Poul Erik Nielsen	1966
Flemming Christensen	1967
Arne Rasmussen	1969
Børge Petersen	1971
Preben Nielsen	1971
Bent Caspersen	1971
Niels Crone	1976
Leif K. Johansen	1977
Tømrrer Peter	1977
Allan Bindslev	1977
Marie Louise Kjøller	1978
Flemming Bay	1978
Bent Hall	1981
Birgit Houman	1982
Lisbeth Rasmussen	1984
Birger Nielsen	1987
Conny Sørensen	1987
Poul Sommer	1987
Torben Hansen	1987
Arne Lund	1990
Lasse Lønholm	1995
Dorthe Christensen	2001
Tina Aaen	2001
Dorte Poulsen	2004
Keld Lybke	2008
Jørgen Eriksen	2009
Erik Loving	2010
Rasmus Sommer	2010
René Geertsen	2010
Michael Sommer	2011
Anne-Mette Juel Sørensen	2011

SKJOLDS 125 års jubilæumsskrift

Udgivet af Roklubben Skjold
Strandvænget 51, 2100 København Ø
April 2012

Redaktion:

Torben Schäfer, Flemming Bay,
og Jørgen Ravn Elkjær

Tekst:

Medlemmer af Skjold

Billedredaktion:

Birte Lindhardtzen

Layout og grafisk tilrettelæggelse:

Birte Lindhardtzen
og Anne-Mette Juel Sørensen

Foto:

Billederne på siderne 46 og 51,
er taget af: Svend Aage Nielsen,
Fredensborg Roklub.
De øvrige billeder er taget
af medlemmer af Skjold

Tryk:

KNUDTZON GRAPHIC A/S

Oplag:

500 eksemplarer

